

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/ València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Año X N.º 513

Semana del 23 al 29
de julio de 1989

Director:
Joan E. Jarque y Juglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Sí, una mica de felicitat és bona per a tothom! Però no hi ha ningú que en vulgui una mica. I quan n'hi ha molta, és de poc preu..."

Màxim Gorki

AFINANT

Reflexions d'estiu... lleugeres

JOAN E. JARQUE i
JUTGLAR

He hagut de fer un viatge per carretera. Havent llegit, no fa gaire, que es posaven multes als qui no respectaven les limitacions de velocitat, i també una mica per convenciment, em vaig proposar respectar-les escrupolosament... o gairebé. Les reflexions que em vaig anar fent durant el trajecte —anava sol i s'hi prestava— em resultaren sucoses i us les brindo ara que molts sortireu a la carretera de vacances. L'ofici em va portar a una primera consideració "moral": que difícil resulta observar una norma a contra-corrent, quan tothom se la salta; reduir, per exemple, la velocitat primer a 90, després a 80 i de seguida a 60 en apropar-se el cobrament del peatge de l'autopista és una quixotada. Tothom et passa al davant i et toca la cua més llarga... i al sol! Una altra consideració fou de tipus diem-ne jurídic-administratiu: si es vol que una llei sigui obeïda, se n'ha de facilitar l'observança. Em vaig prometre que no pagaria pas una multa per excés de velocitat fins que normalitzessin els rètols. Si es posa un límit de velocitat, se n'ha d'indicar la llargària o indicar quan s'acaba. Probeu d'anar a seixanta en travessar una població, i us exposeu a fer quilòmetres si espereu trobar la indicació del final de la limitació... llevat que us faci fora de la carretera la corrua de camions que dureu blastomant al darrera.

SUMARI

J. GONZALEZ i PASTOR

La Bíblia en la pintura i la tapisseria romàniques

Pàgs. 12 i 13

Temps de vacances

Joan Pau II ha passat els seus deu dies de vacances a la vall d'Aosta, a uns mil quatre-cents metres d'altitud, amb el Mont Blanc com a teló de fons. "Les Combes" és una petita casa de muntanya que tenen els salesians a Introd, població que no arriba als cinc-cents habitants. Aquests estan ben contents de veure'l tornant de passejar per la muntanya, una de les activitats, a més de fer excursions i escalades, que el Sant Pare combina amb la lectura d'alguns llibres i amb el descans de les seves ocupacions habituals. Tot i això, diumenge passat va resar l'Àngelus, com té el costum de fer, però després de dir missa al vell santuari d'Oropa, dedicat a la Mare de Déu. Després, a la tarda, va anar a beneir el monestir nou de les carmelites de Quart.

Justícia i Pau de Girona, contrària a la pena capital

"Contra tota mort i tota violència"

GIRONA.— "Aquests darrers mesos el tema de la Pena de Mort ha tornat a ser —desgraciadament— notícia a països amb cultures i règims polítics ben diferents (sud-àfrica, la Xina, Cuba, E.U.A. —on el Tribunal Suprem ha autoritzat la Pena de Mort per deficients mentals i menors d'edat)", assenyala en un comunicat Justícia i Pau de Girona.

"Justícia i Pau de Girona fidel als seus principis està —des de sempre— contra tota mort i tota violència, també contra la mort i la violència institucionals, exercides des

dels governs, siguin quins siguin. Des de la més profunda convicció que ningú —ni un govern escollit democràticament— és amo i senyor de la vida de les persones, rebutgem la Pena de Mort allà on encara existeix i es practica. Considerem que és una vergonya per a la humanitat que ens fa recular en el camí d'edificar un món més civilitzat, on no té sentit el vell talió d'ull per ull i dent per dent."

Per altra part, els mitjans d'informació de casa nostra ens fan patent la voluntat d'algunes persones i grups, dema-

nant la reinstauració de la Pena de Mort ja sigui per delictes de caire terrorista ja sigui per altres causes. Justícia i Pau vol recordar a l'opinió pública en general i als cristians en especial, la necessitat d'un veritable aprofundiment de la nostra vida democràtica. Justícia i Pau seguidor de Jesús, Senyor de la vida; plenament convençut que en la nostra vida col·lectiva ha de prevaler la força de la raó, crida tothom a enfortir i aprofundir els comportaments democràtics de la nostra societat, fonamentats en el respecte i promoció dels Drets Humans.

Reelecció de monsenyor Josep Capmany

El bisbe Mons. Josep Capmany i Casamitjana ha estat reelegit per la Santa Seu Director Nacional de les Obres Missionals Pontifícies, per a un tercer quinquenni.

Mons. Capmany va néixer a Sabadell el 1920. Des del desembre del 1968 és bisbe auxiliar de Barcelona. Actualment és president de la Comissió Episcopal de Missions i membre de la Sagrada Congregació per l'Evangelització dels Pobles.

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

I DEMÀ A JERUSALEM...

ESTIMEU-VOS ELS UNS ALS ALTRES

"Déu és Amor"

Pelegrinatge a Terra Santa

Del 13 al 22 d'octubre

*Presidida i dirigida pel Pare Sebastià Bartrina,
professor de Sagrada Escriptura per la Facultat
de Teologia de Barcelona.*

10 DIES VISITANT: JUDEA, Jerusalem, Betlem, Jericó, Ein-Karem etc.

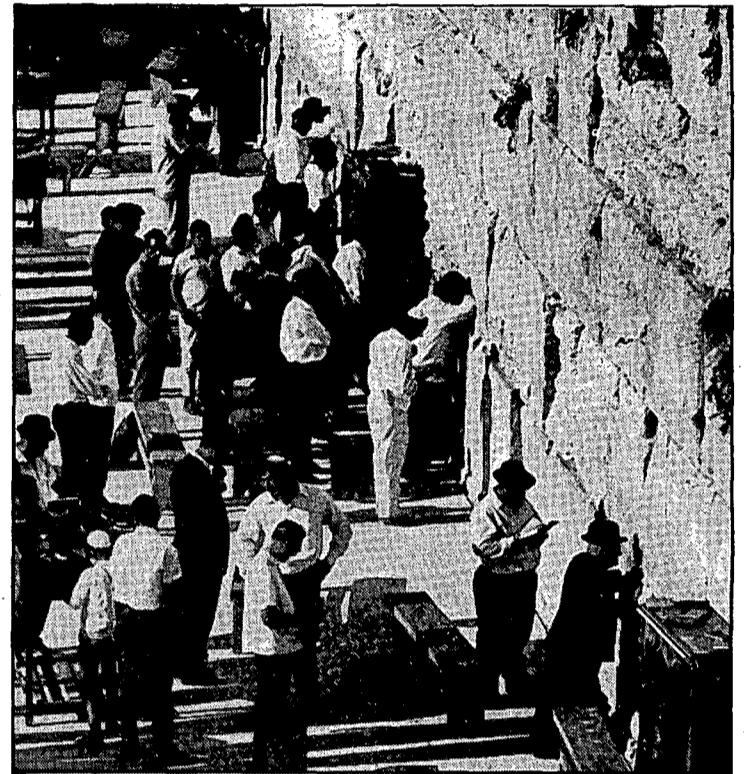
GALILEA, Natzaret, llac de Tiberíades, Cafarnaüm, Mont Carmel, etc.

Aquests i altres llocs Sants ens faran reviure el Nou Testament.

PREUS MOLT ASSEQUIBLES

Demaneu informació - Oberta la inscripció

GC-8

Mur de les lamentacions

PRÒXIM PELEGRINATGE

SENEGAL: circuit cultural-religiós, visitant les missions.
Del 27 de novembre al 12 de desembre.

AVÍS IMPORTANT

El pelegrinatge a l'U.R.S.S. ens obliga a tancar el despatx de l'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA de la Plaça Urquinaona, 11, 3er. A,

DEL 10 AL 27 D'AGOST

Tornarem a obrir el dia 28 d'agost per atendre-us per a les inscripcions a Terra Santa i Senegal, per a la venda d'imatges de la Mare de Déu, etc., i per a tot el que necessiteu.

"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX
ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER
"CATALUNYA CRISTIANA"

PER A INFORMACIÓ:

Plaça Urquinaona, 11 - 3^a A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana?**

L'INFORMAREM AL
TELÉFON 301 37 18

EDITORIAL

Ha tornat, després de quinze anys d'eclipsi, la processó barcelonina de la Mare de Déu del Carme: els mariners i els pescadors, amb tots els innombrables devots d'aquesta advocació mariana, han pogut així resar junts, a l'aire lliure i davant una imatge estimada, que és com escau al seu tarannà. Hem recordat aquell "pescador" que descriu, en una de les seves obres, el pare Lebre, evangelitzador i pioner de l'acció social entre la gent del mar: "home de seixanta anys... pescador i artesà, constructor de barques... viu en una caseta de maons amb teulada de fusta prop de la platja... t'explica els avatars de la pesca segons les estacions i el material que tens a mà... i és cristià... per tal d'allotjar les imatges ingènues que ha hereditat d'una tia, ha construït una petita capella on poden agenollar-se, tanmateix, una vintena de persones... té una porta molt ampla, oberta al mar... un cop cada any un capellà hi diu missa i aleshores s'apleguen al seu voltant totes les famílies de la platja... però habitualment és el pescador qui convoca a la pregària col·lectiva i condueix la volada dels cors cel enllà..."

Per què, podem preguntar-nos avui, van desaparèixer, en un moment donat, aquesta i tantes altres processons? Per raons complexes, hem llegit en unes declaracions d'aquests dies. Caldria esbrinar-les.

Arran del Concili i del moviment pastoral que l'envoltà i en va ser fruit alhora, sorgí la idea que calia fer la fe més personal. Una idea certament rica, amb força renovadora: no era prou pertànyer a un col·lectiu que es denominés

Torna, al cap de quinze anys, la processó barcelonina del Carme

cristià per ser deixeble de Crist. Sovint aquests col·lectius eren la simple clofolla dins la qual el fruit s'havia extingit... La fe requeria l'adhesió expressa de cada persona. Nasqué d'aquí una malfiança radical envers els actes socials i exteriors de fe, amb participació de cristians no practicants habituals. I caigueren, de cop, la majoria de processons, sense un treball previ de discerniment i amb una manca de sensibilitat popular lamentable.

Era veritat que la fe ha d'anar esdevenint més i més personal. Però és propi de la persona —i d'unes més que d'altres— la formació i l'expressió de les conviccions personals en un marc comunitari.

Era veritat que calia portar el poble a la participació profunda en els misteris de la litúrgia. Però no ho era que calgués rebutjar les formes senzilles d'expressió religiosa i esforçar-se —com ha estat fet amb pertinàcia— a convèncer els no practicants que tampoc no són creients.

Així, amb la bona intenció de fer arribar tot-hom al cap d'amunt de l'escala, vam anar eliminant-ne els primers esglaons... El perjudici no ha estat només per a aquest sector menys practicant de cristians, sinó per a tots: perquè, de fet, tots necessitem, en un moment o altre, una expressió senzilla, comunitària i sentimental de la nostra fe. Ho demostra el fet que, després de demuntar tants actes populars, en medis de fe pretesament més personalitzada han sorgit tota mena de paralitúrgies i de nous signes, no sempre millors que els abolits.

Iper què, podem continuar preguntant-nos, ha estat restablerta ara aquesta processó? Es tracta d'un tic restauracionista, com tants s'agraden de dir, o d'una veritable revisió dels conceptes que van portar a la seva supressió? Ens agradaria que fos això segon. Però, aleshores, caldria que algú amb autoritat ho expliqués.

Perquè no és bona pedagogia aquesta d'anar fent i desfent, donant avui per bo el que ahir era blasmat... i no reconeixent mai un error. El costum eclesial de la correcció implícita, en una pretesa però falsa línia de continuïtat, sense explicacions i menys encara dimissions... resulta escassament educatiu.

Quan es parla de la dona és gairebé un lloc comú limitar-se a exigir, com un dret humà, la seva igualtat respecte a l'home. Jo sobre això no hi tindria res a dir si no fos un dret generalment pres d'una forma reductiva. Perquè la dona és igual a l'home pel que fa a la dignitat —tan persona que l'home com la dona—; però la dona és persona de diferent manera que l'home. I el fet de tenir ambdós la mateixa dignitat —tan imatge de Déu i tan fill de Déu és la dona com l'home— comporta necessàriament que no sigui superior la manera de ser persona pròpia de l'home a la manera de ser persona pròpia de la dona, ni viceversa. De manera que, si per una part està molt bé que es defensi la igualtat entre l'home i la dona, també és necessari que es defensi la diferència.

Joan Pau II —que en la seva exhortació "Mulieris dignitatem"— fa un estudi molt profund —i engrescador per a les dones i per als homes—, fa anys havia dit que en el moment en què l'home i la dona "esdevenen una sola carn" seguint la Llei de Déu, no de qualsevol manera, assoleixen una nova plenitud en la seva condició d'i-

La dignitat de la dona

matges d'un Déu que no és individualista sinó comunitari: Pare, Fill i Esperit Sant.

En aquesta darrera exhortació fonamenta la igualtat entre l'home i la dona en el fet que ambdós, com a persones, són per naturalesa —i s'han de fer per llibertat— "do". La persona humana és "do" i es realitza en tant que persona en el "do". I el "do" tendeix a la unitat en el que hom és, salvant, fomentant i envigorint la identitat de cadascú en el qui cadascú és.

Si posem la mirada en la forma com la naturalesa ha previst que l'home i la dona "esdevinguin una sola carn", veurem que, perquè sigui fet dignament, no n'hi ha prou amb el lliurament mutu dels cossos; sinó que aquest lliurament ha de ser fruit i manifestació del mutu "do" de les persones; amb tots els compromisos que això comporta. També veurem que l'home i la dona col·laboren de diferent manera a realitzar entre ambdós la unitat en el que són.

El "do" per part de la dona,

PAU LOPEZ CASTELLÓTE

com per part de l'home, ha de ser igualment amorós, lliure, responsable, compromès, generós... Però l'home, en l'acte conjugal, "es dona" "entregant-se", mentre que la dona "es dona" "acollint". De tal manera que, com fa notar Joan Pau II, "l'home ha estat encomanat a la dona". I segons com la dona aculli l'home, així serà l'home. Perquè la dona fa créixer allò que acull: si el vici, el vici; si la virtut, la virtut; si la vida, la vida; si la mort, la mort; si l'amor, l'amor; si l'odi, l'odi.

En aquests moments, la diferència entre "l'entrega" i "l'acolliment" sovint és jutjada com si fos discriminadora. No sé per què, es considera "l'entrega" com superior a "l'acolliment". Però m'he preguntat moltes vegades: ¿què seria "l'entrega" sense "acolliment", i què "l'acolliment" sense "entrega"? Dit d'una altra manera:

què és l'home sense la dona, i què és la dona sense l'home, tenint en compte la realitat meravellosa d'aquesta obra de Déu que és la humanitat, la família humana?

Però vet aquí que el món actual —activisme?, eficacisme?, pragmatisme?— tendeix a fer-nos creure que "l'entrega" és "activa" —pròpia de la persona lliure—, mentre que "l'acolliment" és passiu —impropi de la persona lliure—; i, com a conseqüència, la tasca acollidora, que d'una manera tan palesa ha concretat Déu en les peculiaritats corporals de la dona, és jutjada com a limitativa de la seva dignitat. "Fer un fill" —així, malauradament, se sol parlar— és considerat com a manifestació de "domini"; "haver-lo de carregar" —em fa vergonya repetir la frase— és un signe d'esclavatge. I, com a conseqüència, en un món tan preocupat pels drets i tan poc pels deures, ni el "fer-se una sola carn" ha de pressuposar compromisos definitius, ni el lliurament

de l'home té per què anar més enllà del cos, ni l'acolliment de la dona l'ha d'obligar a res en nom de l'absolut dret a fer servir el seu cos com vulgui i per al que vulgui.

A partir d'aquests criteris, el "do" personal passa absolutament a segon terme o desapareix. I la relació home-dona no ha de tendir a la unitat, sinó a la competitivitat. La dona se sent moguda —imitant l'home poca vergonya— a "atacar" l'home. La seva tasca en aquest món no és l'acolliment generós, lliure i creatiu —qui acull creativament "refà" el que acull—, sinó l'excitació de l'home per fer-lo esclau de la seva concupiscència, i a través d'ella, de la mateixa dona. Naturalment això comporta que la dona accedeixi a fer-se "objecte" usable per l'home, com ho podem veure en els mitjans de comunicació —especialment la TV— i en tants i tantes persones —no solament adults, sinó joves, adolescents i sovint nens— al mig del carrer.

La dignitat de la dona és inseparable de la dignitat de l'home.

(Passa a la pàg. següent).

RESPIR

DEDICAT

Les paraules tenen totes la seva història, més o menys atzarosa, més o menys divertida. D'algunes, hom pot traçar-ne l'arbre genealògic amb facilitat; el d'altres resulta difícil, però clar; per a algunes, ni fàcil, ni clar. La part de la història de les paraules més distreta és, més que l'etimologia, la semàntica, la significació. És allà on les paraules es palpen vives. El sentit de moltes paraules va en una progressió contínua mentre la llengua respira. Si l'etimologia té el seu traçat objectiu, el valor semàntic porta una càrrega de subjectivisme. I, encara, en el camp de la subjectivitat, hi ha paraules que, sense cap canvi de sentit, diuen més a uns que a d'altres. Hi ha paraules amb un dring personal intransferible que conserva a causa de la manera com te l'han dita, o de qui te l'ha dita, o del moment en què l'has sentida. Tothom deu tenir la seva, o les seves. Jo en tinc una que no em fa res de confessar: CORATGE! Entre el moment en què me la vaig sentir i la persona que me la va dir, se m'ha tornat una paraula màgica.

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana

MEMBRE DE LA UCIIP

Director: Joan E. Jaume i Juglar
 Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera, Joan Carrera i Planas
 Edita: Fundació Catalunya Cristiana
 Gerent: Jaume Roigé i Torrentgenerós
 Disseny: Josep Samper i Aledo

Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parroquia de la M. de D. dels Àngels, Cl. València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84. FAX: 215 28 05 (0990) Barcelona

Impressora: Publiograf. S.A.L. Píge. Valeri Serra, 30. Tels.: 254 / 16 39 - 17 77. Barcelona D.L. B.14.387/79

Subscripcions anuals: Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes. Europa: 8.700 Ptes. Amèrica: 10.650 Ptes. Àsia, Àfrica: 11.400 Ptes. Filipines: 11.400 Ptes. Àsia (més oriental): 14.200 Ptes.

Els revolucionaris del 1789 van creure que capgiraven l'Antic Règim. En efecte, aboliren tota mena de privilegis i incorporacions en nom de la llibertat que deien cercar. Proclamaren els drets de l'home i del ciutadà. Però substituint la sobirania del rei per la del poble, reforçaren encara més el poder de l'Estat sobirà, que s'imposava representant l'interès general. No fou sinó perllongar la monarquia de la qual encara en portem l'heretatge. A França, el poder executiu és l'amo, sostingut per una cambra als seus peus, i relegant el poder judicial als marges del dret penal: el jutge és per aplicar la llei, no per elaborar-la ni en veritat per interpretar-la. Robespierre ja va declarar-ho a l'Assemblea constituent: "En un Estat que té una constitució, una legislació, la jurisprudència dels tribunals no és altra cosa que la llei".

En un llibre clar, precís i sense floritures, Laurent Cohen-Tanugi demostra que aquesta concepció que inspirà dos-cents anys de política francesa es desgavella sota la influència de forces noves. Des de dalt és balancejada per un recurs cada cop més freqüent al Consell constitucional al qual 60 parlamentaris poden recórrer. Al

El toc de morts del 1789

Per quan una moderna democràcia?

JEAN MOUSSE

mateix temps l'Estat francès, com els altres d'Europa, han de plegar-se a les directrius de Brussel·les i acceptar els judicis dels tribunals de Luxemburg o d'Estrasburg. Des del 1981, tot ciutadà francès pot fer valdre els seus drets contra el seu propi Estat al Tribunal europeu de justícia. El govern es troba amb pocs recursos quan es tracta d'ajudes a la indústria, del blocatge d'inversions estrangeres, de l'estatut jurídic d'una empresa pública com France-Télécom. Ha de negociar a Brussel·les l'absorció del deute de Renault i introduir la gasolina sense plom al país. Tot això faria remoure a Rousseau en la seva tomba.

Però les dificultats també ve-

nen de baix. Els francesos, ¿no han acceptat bé la cohabitació dels socialistes i liberals d'antuvi més oposats pels seus discursos i les seves ambicions que per les seves decisions pràctiques? ¿Per què, en efecte, una curta majoria, disposant de tots els poders, s'haurà d'imposar a una minoria que la segueix a dos o tres punts? D'altra banda, la complexitat i la importància de certes qüestions relativament noves, reclamen la creació d'institucions com la Comissió de les Operacions de Borsa (COB), la Comissió Informàtica i Llibertat (CNIL) o el Consell Superior de l'Audio-visual (CSA). ¿En quina mesura hom ha de considerar-les com a simples emanacions de l'e-

xecutiu? ¿No tenen pas, al contrari, a "dir el dret" a l'exclusió de tota presa de posició partidista?

Aquests problemes, presents així, s'inscriuen també en una evolució ètica i cultural molt més radical. Després de les gesticulacions del 1968 i l'esfondrada ideològica del comunisme, van de bracet amb l'augment de poder de la "societat civil" la importància de la qual fou subratllada pel primer ministre des de la seva instal·lació a Matignon. Però els liberals per la seva banda han admès, després de molt de temps, el paper regulador de l'Estat.

Podem dir que el toc de morts, ja perceptible des del 1789, anuncia al mateix temps el naixement d'un Estat finalment democràtic, sotmès ell també a les lleis que imposa a tothom, en el qual l'executiu, el legislatiu i el judicial jugaran cadascú el seu paper autònom i complementari a la vegada? ¿Cal-

drà concloure que, ja que són passades de moda, ultrapassades, les nocions de dreta i esquerra desapareixeran aviat en profit d'un pluralisme respectuós de les diferències i des d'ara desitjós de tractar els veritables problemes de la vida política i social? Rousseau té la vida dura, i els poders que permet justificar la tenen més dura encara. Caldrà, per sortir de la confusió, que l'Estat accepti d'estar sotmès al dret de tots els ciutadans. Seria aleshores la fi de l'autoamnistia o de la boira sobre tants "afers d'Estat". Seria també la fi del Consell d'Estat, ja que el govern estaria sotmès al dret comú. L'administració que perllonga l'executiu hauria de cedir el pas a una justícia responsable, capaç d'establir i fer respectar el dret. 1789 hauria finalment acabat la seva revolució, és a dir, hauria suprimit les últimes restes d'absolutisme reial.

Hom endevina per on van les coses. Hom pot esforçar-se per empènyer-les en aquesta direcció. Però, de moment, el toc de morts del 1789 només ressona feblement. Encara no som a les nocions del poble francès i una democràcia moderna.

(De "La Croix")

ARA MATEIX

Miro la fotografia d'un Fidel Castro indignat i envellit, amenaçador i patètic... i em vénen a la memòria un munt de coses: el Fidel dels anys seixanta, perfecta imatge, aleshores, del progrés i la justícia als ulls de tants joves, les nostres campanyes dels anys setanta contra la pena de mort, una manifestació a la fira del llibre de Frankfurt en la qual tota la progressia clamava "murderer!" referint-se a qui a Espanya acabava de sancionar unes penes de mort, una missa inversemblant a l'església barcelonina de Sant Just i Pastor, l'endemà de l'execució de Puig Antich...

Sota la fotografia, les paraules del líder cubà: "La revolució no pot ser generosa, sense fer-se mal a ella mateixa". Naturalment, penso jo. Una abstracció no pot ser subjecte de sentiments, ni de generositat de cap mena. I voleu una abstracció més vaga que aquesta de "la revolució"? Però quan l'abstracció venia d'una altra banda, quan les injustícies patides per persones de carn i ossos pretenien justificar-se invocant "la pàtria", o "l'ordre" o "la unitat", ben clar que ho veien els revolucionaris que una persona no pot ser mai sacrificada a una abstracció. Calia canviar aquella situació. Ara bé, fins avui la majoria —totes?— de les revolucions, en lloc d'una societat de persones alliberades, ens han donat una societat de persones sotmeses a una nova abstracció.

Val a dir que l'abstracció en realitat no existeix, és un simple pretext, una tapadora. Darrera seu hi ha sempre al-

Penes de mort revolucionàries

J. CARRERA PLANAS

gú de ben concret. Qui hi ha darrera aquesta revolució cubana que no pot ser generosa?

Continuem la lectura del discurs de Castro. Es veu que ha estat informat —potser una enquesta, potser simplement la reacció popular espontània— que la gent està contra les penes de mort. I diu: "Coneixem el que pensa el poble. Però el meu deure és dir que per a nosaltres no constitueix, en aquestes circumstàncies, un factor determinant, perquè el dirigent ha de pensar a llarg termini i

veure què és el que convé més a la revolució i a la pàtria." És a dir, no té cap valor allò que el poble pensi i expressi: és menor d'edat. Per damunt de les vel·leitats de la voluntat popular sobirana, hi ha els interessos superiors de la revolució i de la pàtria. Unes abstraccions que es concreten en la persona del seu interpret; "el meu deure" és dir que això no és determinant. Pertoca al dirigent i a la seva consciència dictar què cal fer, ni que això comporti contradir la voluntat dels ciutadans.

No és que en això Fidel Castro sigui gaire original. Molts, abans que ell, han pensat i han obrat de la mateixa manera. El que no sé és si n'hi ha gaires que s'hagin atrevit a formular-ho amb tant d'impudor. Potser pensa que, al capdevall, el pudor és un sentiment burgès...

La relativa novetat cubana és en el fet que una manera d'actuar autoritària, sense atenció a la voluntat popular, i amb el tràgic colofó d'unes penes de mort ràpidament executades, malgrat tantes, i tant dignes de respecte, peticions de clemència —Joan Pau II ha estat defraudat com va ser-ho el cardenal Montini amb l'execució de Grimau— ara vingui de la banda contrària a la d'on abans solia venir. De la banda d'alguns dels qui aleshores protestaven, i amb raó.

Moltes coses canvien... Però tot allò que dèiem aquí quan recollíem signatures contra la pena de mort, i a Frankfurt, i a Sant Just i Pastor... continua sent veritat també pel que fa a Fidel Castro i als jerarques xinesos.

(Ve de la pàg. anterior).

La dignitat de la dona

Com la de l'home és inseparable de la dona. Homes i dones junts formem la humanitat.

Si de la relació corporal —amb tota l'exigència espiritual que comporta— passem a la relació en tant que persones, no hi podem trobar la claredat que el cos ens ofereix. ¿Quina dona no pot "entregar-se"? ¿Quin home no pot "acollir"? ¿No podem "entregar acolliment" i "acollir amb l'entrega"? Definitivament tan persona —tan capaç de "do"— és l'home com la dona.

Per això podem dir amb Joan Pau II que la vocació de la dona és la maternitat, com la vocació de l'home és la paternitat. Perquè el "do" personal —inseparable de l'amor— és necessàriament "do

de vida". Qui es dona als altres fa créixer en els altres la vida humana perquè contribueix al fet que se senti estimat, valorat, considerat com a persona.

I aquesta "donació de vida" no és exclusiva de la relació corporal. Els matrimonis sense fills, les persones solteres, les qui han fet vot o promesa de castedat, no són necessàriament estèrils. Molts d'ells són molt més fecunds que els qui hem tingut fills. Perquè la fecunditat veritablement humana no és fruit simplement de l'acoblament eficaç dels cossos, sinó de l'amor que ens transforma en "do" per als altres, segons la nostra identitat personal, sexual, cultural, individual.

En aquesta tasca comuna als homes i a les dones, quin mal està

fent la pèrdua d'identitat de la dona! En el grau que la dona deixa de ser dona, l'home deixa de ser home i la humanitat esdevé mera "espècie" en la qual els seus individus ja no són "persones úniques i irrepetibles", fins en si mateixes, sinó "exemplars" d'una certa ramaderia amb la qual es pot experimentar i negociar sense cap límit.

Deixeu-me posar la humanitat en mans de la que, en diferents indrets de la Sagrada Escripura, és anomenada "dona", Maria, la Mare de Déu i mare nostra, que, amb el seu "acolliment" del Verb de Déu en el seu si, va possibilitar que tots els homes i dones esdevinguem fills de Déu en el seu Fill, engendrat pel Pare des de tota l'eternitat.

ACUDIT

Ara fa vint anys

S'han complert vint anys que l'home va poder dur a terme el seu somni mil·lenari d'arribar a la Lluna. El nord-americà Neil Armstrong va marcar la primera empremta d'home damunt la superfície del satèl·lit.

Semblava un impossible

Lech Walesa i el general Jaruzelsky, junts a la sessió del nou Parlament polonès. Hom es pot imaginar l'estira i arronsa que ha calgut per arribar a aquest esperançador resultat.

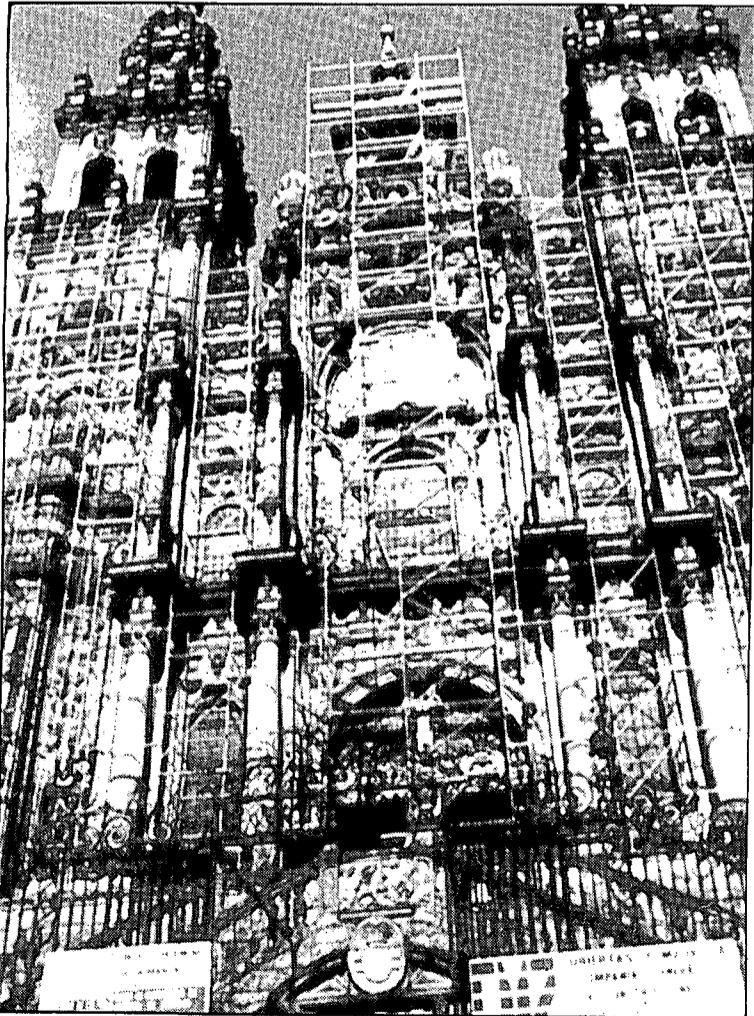
Cal rentar la cara

El cardenal-arquebisbe de Barcelona, Dr. Jubany, i l'alcalde de la ciutat, Pasqual Maragall, firmen el conveni pel qual es rehabilitaran les façanes de temples barcelonins, danyades pel pas del temps i per les vicissituds de la guerra civil.

Cercar solucions

El papa va rebre en audiència privada el secretari general de la ONU, Javier Pérez de Cuéllar, durant la qual van passar revista als més greus problemes actuals.

Preparant la propera visita del Papa

La façana principal de la Catedral de Santiago de Compostel·la està sent sotmesa a una urgent restauració i neteja, amb vistes a la propera visita de Joan Pau II a la ciutat de l'Apòstol amb motiu del Dia Mundial de la Joventut.

Ha mort un geni de la música

El director d'orquestra Herbert von Karajan ha mort a l'edat de 81 anys. Nat a Salzburg (Àustria) l'any 1908, als vuit anys va donar el seu primer concert de piano. L'any 1927 debutà com a director d'orquestra amb "Fidelio" de Beethoven. Des del 1956 era director de l'Òpera Estatal de Viena, i les seves interpretacions de les obres simfòniques dels grans mestres obtingueren l'adhesió del seu multitudinari públic fidel.

El cardenal Ratzinger en la Universitat Complutense de El Escorial

En Jesucrist trobem les paraules que expressen el contingut de la fe

El cardenal Josef Ratzinger, prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, va participar en la clausura del seminari "Jesucrist avui" dins dels cursos d'estiu que la Universitat Complutense de Madrid va celebrar a El Escorial, la setmana del 3 al 8 de juliol.

El cardenal Ratzinger fou present pel director del curs de teologia, el teòleg Olegario González de Cardedal, com una de les persones que per la responsabilitat del seu càrrec té una visió de l'Església com poques persones poden tenir.

"En Jesucrist —va dir el Cardenal— trobarem les paraules que expressen el contingut de la fe. Hem d'acceptar-les i viure d'elles, ja que formen la nostra identitat. A la seva llum comprovarem que el mateix Jesús és exigent, per exemple, amb els fariseus a l'hora de saber si viuen i si estan en la veritat. També nosaltres hem de ser exigents amb les paraules, viure en la veritat i transmetre-la i exigir-la als altres en l'amor".

"No hi ha noves decisions en el cas de Leonardo Boff"

Amb anterioritat a l'acte, el cardenal va contestar a les preguntes dels informadors en el transcurs d'una conferència de premsa, en la qual va assenyalar que el Vaticà no ha destituït Leonardo Boff, brasiler i teòleg de la "Teologia de

"Gran veu de la fe, malgrat això no hi ha acord complet amb les seves postures", va manifestar a El Escorial

el cardenal Ratzinger, referint-se a monsenyor Pere Casaldàliga, bisbe català al Brasil.

El cardenal Ratzinger es saludat per Olegario González de Cardedal, teòleg i director dels cursos d'estiu celebrats a El Escorial.

l'alliberament", i va lloar el bisbe català Casaldàliga. "Gran veu de la fe, malgrat això no hi ha acord complet amb les seves postures", va manifestar Ratzinger, criticant el recent viatge de Casaldàliga a Nicaragua sense autorització dels bisbats implicats.

Pel que fa a l'actual polèmica entre els teòlegs, especialment després de la "Declaració de Colò-

nia", Ratzinger va manifestar: "Les relacions entre magisteri i teologia són sempre difícils i complicades i requereixen una informació més completa i exacta dels problemes. Hi ha un intercanvi molt viu entre els teòlegs europeus, llatino-americans i el Vaticà i hi ha una actitud de correlació crítica que en el fons és peculiar".

Les qüestions de bioètica seran tornades als experts

En la mateixa conferència de premsa, pel que fa al diàleg fecundació que el Concili Vaticà II va propiciar, el cardenal Ratzinger va comentar la intervenció de l'Església en algunes qüestions de bioètica i fecundació artificial. "Hi ha un esforç —digué— per mantenir el diàleg, però la Santa Seu no vol atraure cap a si mateixa tota la reflexió, sinó que tornarà les qüestions als experts en aquesta ciència de les universitats del món". Així mateix va declarar que a Roma es prepara actualment un simposi sobre l'origen i la situació de la naturalesa humana de l'home.

Referent a la presència de la dona com a professora en les facultats de teologia, va dir: "Aquest és un problema que depèn de les universitats. En principi, la decisió no és el sexe, home o dona, sino la qualitat científica dels candidats, siguin homes o dones".

La fe davant les realitats polítiques i socials

La preocupació de Roma per les cultures orientals es refereix a les seves relacions amb d'altres religions que hi ha i les expressions sociològiques d'una mateixa veritat davant l'especificitat del Cristianisme, va explicar Ratzinger. Les preocupacions de Roma res-

pecte Amèrica Llatina es refereixen a les grans realitats polítiques i situacions socials noves respecte a la responsabilitat de la fe davant d'aquests fenòmens i no s'ha de barrejar la fe amb la politització. El problema rau en això: que la fe sàpigui aprovar els seus continguts propis i deixar a les realitats polítiques i socials la seva consistència i la seva autonomia.

Sobre la decisió del Tribunal Suprem d'Estats Units pel que fa als avortaments, va dir que segons sembla neix una nova consciència moral sobre la interrupció de l'embaràs; que hi ha una espècie de separació respecte a les actituds anteriors, per la qual cosa sorgeix una reflexió que pondera més el valor de la vida humana.

"No porto cap missatge específic del Papa"

El cardenal Ratzinger va sopar a última hora de divendres dia 7, a l'Ambaixada del Vaticà a Espanya. Va compartir la taula amb els ministres de Justícia i de Sanitat i alts càrrecs de la jerarquia eclesiàstica espanyola. Va declarar que no duia cap missatge del Papa per a ningú, ja que Joan Pau II pot dur-los personalment durant la visita que efectuarà a Galícia el proper agost.

El cardenal alemany va passar el cap de setmana descansant a Àvila, la ciutat de Santa Teresa de Jesús, per tornar a última hora del dissabte a la ciutat eterna.

FILTRANT LA NOTÍCIA

Les dificultats en el nomenament de bisbes txecoslovacs

El cardenal Frantisek Tomasek, arquebisbe de Praga i primat de bohèmia, el dia 30 de juny va complir 90 anys. Amb aquest motiu a la catedral de Praga, milers de catòlics de Txecoslovàquia, bisbes i cardenals de l'Europa de l'Est i de l'Oest, participaren en una solemne Eucaristia, presidida pel cardenal Tomasek. El prelat txecoslovac ha estat definit per l'agència APIC com "el lluitador infatigable per la defensa de la llibertat religiosa del país".

Entre els assistents a l'acte de la catedral de Praga hi havia monsenyor Francesco Colasuono, nunci apostòlic amb missió especial pels països de l'Est. Va arribar a Praga amb un missatge especial del papa Joan Pau II. Es creu que aprofità l'avenç per entrevistar-se amb els polítics responsables perquè els nomenaments episcopals siguin atesos.

Txecoslovàquia compta amb uns quinze milions i mig d'habitants, dels quals el 60 per 100 són catòlics. Cal dir que de tretze diòcesis, 10 estan desproveïdes de bisbes que les dirigeixin, cosa que crea enormes dificultats pastorals.

Les divergències entre la Santa Seu i les autoritats de Praga en els nomenaments episcopals, provenen de l'existència de l'associació sacerdotal

"Pacem in Terris", addicta al règim comunista i no acceptada pel Vaticà. El govern intenta que siguin nomenats bisbes membres de l'esmentada associació, cosa que nega Roma.

El director de l'Oficina Federal Txecoslovaca per assumptes religiosos, Vladimir Janku, confirmava la postura del govern amb aquestes declaracions: "El règim no tolerarà cap mena de discriminació a sacerdots que, des de molts anys, no han separat el seu servei a l'Església, del seu amor a la pàtria i del treball actiu per la pau". Segons el cardenal Tomasek "l'amor a la pàtria" és un eufemisme amb el qual es tapa la traïció a l'Església.

Fins ara els únics candidats a l'episcopat pels quals el govern ha donat el vist-i-plau provenen de l'associació "Pacem in Terris", que el Vaticà mai no ha acceptat.

De Roma ha sortit més d'una vegada el rumor que alguns nomenaments seran immediats, tot i que de moment s'han ajornat pels motius esmentats. La Santa Seu vol el nomenament de sacerdots normals, no vinculats al règim polític, proposat que el règim ha rebutjat sempre. Serà l'esperit de la "perestroika" que desbloquegi l'impasse? El temps ho dirà.

FRANCESC GAMISSANS

«EL MESTRE ÉS AQUÍ I ET DEMANA!»

(Jo. 11,28)

«MARIA ASSEGUDA ALS PEUS DEL SENYOR, N'ESCOLTAVA LA PARAULA»

(Lc. 10,39)

EXERCICIS ESPIRITUALS

Segons mètode de S. Ignasi, en règim d'internat i silenci

Organitza: LUMEN DEI

Dates: 26 i 27 del mes d'agost.

Començarà el dia 25 a la tarda, a la casa "Mater Salvatoris" del Tibidabo. Per a informació: Tel. 844 87 70 i 792 68 78.

VATICÀ DIA A DIA

Del nostre corresponçal
JOSEP APEL-LES SANTOLARIA

El Papa insisteix sobre el deure de la indústria agro-alimentària

ROMA.— Joan Pau II ha rebut els dirigents de la "Quaker Oats Company", una gran societat americana especialitzada en el camp alimentari, una fundació de la qual sosté projectes humanitaris. Les firmes comercials tenen un paper important per "promoure els valors morals i espirituals que son un fonament de la vida en la societat" ha declarat el Papa en aquesta ocasió.

Aparició d'un diari catòlic per a joves, després de 40 anys

HONGRIA.— Per primera vegada després de 40 anys un diari catòlic per a joves acaba de sortir a Hongria. Aquesta revista que du el títol de "Igen" ("Sí") ha estat fundada a la ciutat de Veszprem i es distribueix arreu del país. Segons sembla surt dues vegades al mes i té un tiratge de 40.000 exemplars.

Dues noves beatificacions proclamades per Joan Pau II

VATICA.— En una cerimònia a la Plaça de Sant Pere, el papa Joan Pau II va procedir, el diumenge 18 de juny passat a dues noves beatificacions. Els nous benaventurats són italians: Antonio Lucci (1682-1752), originari de Agnone (Molise) i Elisabet Renzi (1786-1959), originària de Saludecio (Rimini).

Antonio Lucci va entrar a l'Orde dels Frares Menors conventuals i fou ordenat sacerdot l'any

1705. Es va consagrar a l'ensenyança de la teologia a Nàpols i a Roma. Va ser consultor de diversos dicasteris de la Cúria romana. El papa Benet XIII que apreciava la seva saviesa i la seva bondat, el nomenà bisbe de Bovino (Apúlia). Durant els seus 24 anys d'episcopat, monsenyor Lucci es distingí particularment per la seva cura envers els més pobres.

Elisabet Renzi entra, l'any

1807 al monestir de les Germanes agustines de Pietra Rubbia (Úmbria) una ciutat marcada per la pobresa. L'any 1824, va anar a Coriano, un llogarret proper a Rimini, on es va consagrar a l'alfabetització de les joves i a la seva educació moral. L'any 1839, fundà una nova congregació religiosa, les Germanes de Nostra Senyora dels set dolors, de Rimini. Aquesta institució actualment està a Itàlia, a

San Marino, als Estats Unit, a Mèxic, al Brasil i a Bangladesh.

Joan Pau II per una medicina al servei de l'home

ROMA.— El papa Joan Pau II s'ha lliurat a una veritable defensa a favor d'una medicina al servei de l'home, davant els participants d'un congrés internacional de cardiologia. El Papa ha manifestat en aquesta ocasió que antigament, el cor no estava considerat solament com un òrgan físic. Així, en la Bíblia el designa com la font de la vida, no solament de la vida física sinó igualment de la vida espiritual.

La més alta inspiració de la medicina, ha subratllat el Papa, ha estat sempre "servir la vida com un do que ha de ser acceptat i viscut plenament a cada instant". I allà on la medicina s'ha pervertit i no persegueix aquest objectiu, els mètodes quirúrgics més sofisticats són rebaixats al rang de simples tècniques. Aleshores ha explicat Joan Pau II la medicina no és solament una ciència: És un art, i l'experiència mèdica ha d'estar inspirada per la consciència que tot allò que hom fa, és en pro de la qualitat de la vida i el benestar del proïsme. "És aquesta vocació de servei —concloué el Papa— la que ennobleix la recerca científica i la guia al seu últim objectiu: La guarició dels germans i germanes que pateixen".

Satisfacció de "Pax Christi" després de la cimera de l'OTAN

BRUSSÈL-LES.— Les seccions belgues (francòfanes i neer-

landeses) del moviment catòlic per a la pau, Pax Christi, celebren els resultats de la cimera de l'OTAN del 29 i 30 de maig a Brussèlles. Per Pax Christi, "l'OTAN ha aprofitat així l'ocasió d'aconseguir per a Europa una pau més justa i durable".

La distinció fonamental entre l'Est i l'Oest troba un amable suport entre la població dels estats membres de l'OTAN, secundat pel moviment pacifista catòlic, i d'acord amb aquest suport, l'OTAN s'ha de dedicar des d'ara a desmantellar les oposicions militars Est-Oest fins a acabar amb el sistema militar de dissuasió". L'OTAN segons Pax Christi, pot ser un factor d'apropament entre l'Est i l'Oest i crear un espai de col·laboració en els plans polítics, econòmic i cultural. Cosa que donaria noves oportunitats a la política de reforma a l'Europa de l'Est.

Un sacerdot assassinat per la màfia

SAN LUCA (Itàlia).— El cadàver crivellat de bales, del pare Giosue Giovinazzo, un sacerdot italià de 59 anys, va ser trobat per unitats especials de la policia a les muntanyes de Calàbria. Com ha anunciat la policia de Polzi, el cos del sacerdot va ser descobert amb motiu de recerques de membres de la N'Drangheta, la màfia calabresa. Des de començaments d'any, seixanta persones han estat assassinades per la màfia però no entra en els costums dels crims organitzats italians d'atacar sacerdots o religiosos.

Ordenació de W. Casper, bisbe de Stuttgart-Rotterburg

SUTTGART (Alemanya).— Després de tretze mesos, els prop de dos milions de catòlics de la diòcesi de Rotteburg-Stuttgart tenen un nou bisbe. Amb una solemne cerimònia a la catedral de Rotteburg, el cèlebre teòleg de Tübingen, Walter Casper va rebre la imposició de mans de monsenyor Oscar Sayer, metropolita de la província eclesiàstica de l'Alt Rhin, de monsenyor Kar Lehman, bisbe de Magúncia i president de la Conferència episcopal alemanya, del bisbe auxiliar de Rotterburg Franz Joseph Kunhle, que ha dirigit la diòcesi des de la mort del bisbe George Mozart el 9 de maig del 1988 i d'una quarantena d'altres bisbes d'Alemanya Federal i de l'estranger.

Centenars de catòlics que volien participar en la celebració no han pogut entrar a la catedral per falta d'espai. Monsenyor Casper després de la seva arribada a la ciutat, ha estat acollit amb forts aplaudiments. Immediatament després de la seva ordenació, monsenyor Casper ha anunciat la seva voluntat de treballar per l'ecumenisme i la seva fidelitat al Papa, signe visible de la comunitat de totes les esglésies locals. El nou bisbe, segons el qual l'Església no està en coma, però que té necessitat d'un renovament, ha afirmat que l'eslògan "Jesús, sí, l'Església, no" és fals; ja que sense Església, la transmissió de la fe cristiana durant dos mil anys hauria estat impensable.

A V I S O S I C O M U N I C A T S

DOCUMENT D'ADHESIÓ AL PAPA JOAN PAU II

Totes aquelles persones interessades a obtenir i signar el document d'adhesió al magisteri de Joan Pau II poden fer-ho amb un escrit dirigit a:

Apartat de Correus n° 36149
08080 - BARCELONA

L'esmentat document ha estat i serà publicat —totalment o parcialment— a diferents mitjans de comunicació, amb el suport fins al moment d'uns quatre-cents intel·lectuals catòlics.

BARCELONA

•**Basilica de Santa Maria del Mar.**— Per tercer any consecutiu, el dia 15 d'agost, a dos quarts d'una, s'hi representarà el drama litúrgic de l'Assumpció conegut per "Petit retaule de Maria Assumpta", adaptació feta per Jaume Planas del de Santa Maria de l'Estany, del segle XIV. La interpretació va a càrrec de la Capella

de Música de Santa Maria del Mar, dirigida per Enric Gispert i acompanyada per l'organista Neil Cowley.

GIRONA

•**Cursets de cristiandat.**— Celebrarem un Curset de Cristiandat, del dijous 27 de juliol, a les 8 del vespre, al diumenge 30 a la nit, a la Casa d'Espiritualitat de Banyo-

les. Se'n pot demanar més informació, o bé inscriure-s'hi, al telèfon (972) 57 17 58.

•**Ultreia Internacional.**— El dissabte, 5 d'agost, a les 10 del vespre, al pati del Col·legi de la Immaculada Concepció, de Lloret de Mar, se celebrarà una trobada internacional de famílies cristianes. A un quart de 12 de la nit, hi haurà la Santa Missa. Tothom hi és convidat.

GRAN PELEGRINATGE A LA MARE DE DÉU DE GUADALUPE DE MÈXIC

Del 18 al 30 de setembre del 1989

Organitzada per la Delegació a Catalunya del Ejército Azul de María. Trobada espiritual a la Basílica de la Mare de Déu de Guadalupe al turó del TEPEYAC (Mèxic).

Visitant també les ciutats i llocs més importants de tot Mèxic.

Informació i inscripcions: JOSE GARRETA, Apartat de Correus 34172. T. (93) 207 44 79 o 241 44 46.

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

Vols donar una llar a infants que no en tinguin?

Desitjo fer-me AMIC D'ALDEES INFANTILS SOS DE CATALUNYA

Passeig de Sant Gervasi, 24 - 08022 Barcelona - Tels. 417 75 39 - 212 09 24

1. - Amb la subscripció de:

_____ Ptes.

que faré efectives amb pagament: Trimestral Semestral Anual

2. - Apadrinant a:

- Un infant amb 2.500 ptes. al mes
- Una casa amb 10.000 ptes. al mes

Nom i dos cognoms: _____

Adreça: _____

Població: _____

Banc o Caixa d'Estalvis: _____

Agència: _____

Direcció: _____

Compte corrent o Llibreta o Estalvis num.: _____

Senyali amb una X els requadres que li interessin.

LLEIDA

Procedents del Museu Diocesà, Museu de la Catedral i Parròquia de Sant Llorenç

36 obres mestres lleidatanes, al "Millenum"

LLEIDA.— MILLENUM és una exposició que durant més d'un mes ha ofert al públic una mostra d'art que recollia les millors peces de tots els bisbats de la Tarraconense, i algunes mostres provinents de les Illes, de València i de Perpinyà. La diòcesi de Lleida ha contribuït a fer més magnífica l'exposició amb l'aportació de 36 obres mestres provinents del Museu Diocesà, Museu de la Catedral, i Parròquia de Sant Llorenç.

Donada la importància del fons artístic que Lleida exposa a Millenum, us oferim la llista de les obres segons figuren i estan ressenyades en el Catàleg de l'exposició.

- 39- Capitell pre-romànic, provinent de Sant Miquel de Montmagastre. S. IX-X? Museu Diocesà.
- 71- Pontifical de Roda d'Isàvena, C, 1018. Arxiu. Catedral.
- 97- Frontal de Sant Hilari de Buira. S. XII. Museu Diocesà.
- 100- Mare de Déu. S. XII. Museu Diocesà.
- 147- Mènsula d'un cap de jove de Sant Joan Baptista de la Plaça de Lleida. S. XIII. Museu Diocesà.
- 148- Mènsula d'un cap d'home banyut de Sant Joan Baptista de la Plaça de Lleida. Museu Diocesà.
- 149- Mènsula d'un tors de músic de Sant Joan Baptista de la Plaça de Lleida. S. XIII. Museu Diocesà.
- 150- Mènsula d'un cap mitrat de Sant Joan Baptista de la Plaça de Lleida. S. XIII. Museu Diocesà.
- 154- Píxide. S. XII. Museu Diocesà.
- 155- Creu processional. S. XIII. Museu Diocesà.
- 206- Mare de Déu dels Fillos. Taller de Bartomeu de Robió. S.

- XIV. Sant Llorenç, Lleida.
- 212- Sant Miquel, S. XIV. Museu Diocesà.
- 217- Cap de Sant Pau de la Seu Vella, Lleida. Guillem Solivella? C. 1391. Museu Diocesà.
- 218- Grup de quatre profetes del retaule major de la Seu Vella, Lleida. Bartomeu Robió, 1361-1362. Museu Diocesà.
- 219- Retaule de Sant Pere. S. XIV. Sant Llorenç. Lleida.
- 278- Retaule de Sant Antoni abat i sant Pau ermità, Jaume Ferrer I? S. XV. Museu Diocesà.
- 279- Taula de Sant Julià d'Aspa. Jaume Ferrer II (atribuït). S. XV. Museu Diocesà.
- 285- Taula de Sant Vicenç màrtir d'Àger. 1466-1487. Museu Diocesà.
- 289- Retaule de sant Ponç. Pere Garcia de Benavarri i taller (Pere Espalargues?). C. 1480. Museu Diocesà.
- 289- Taula de la Missa de Sant Gregori. Escola castellana. C. 1500. Museu Diocesà.
- 293- Mare de Déu del Blau de la Seu Vella de Lleida. Jordi Safont. S. XV. Catedral.
- 295- Escultura de sant Miquel.

- S. XV. Sant Llorenç.
- 340- "Crist Ressuscitat o Redemptor", revestiment de ciri pasqual. S. XVI. Museu Diocesà.
- 341- Mare de Déu del Raim. S. XVI. Museu Diocesà.

- 351- Encenser. S. XVI-XVII. Museu Diocesà.
- 353- Creu processional de la Seu Vella de Lleida. S. XVI. Museu Diocesà.
- 354- Creu processional. S.

- XVI. Museu Diocesà.
- 362- Bacina. S. XVI-XVII. Museu Diocesà.
- 363- Bacina. S. XVI-XVII. Museu Diocesà.
- 364- Bacina. S. XVI-XVII. Museu Diocesà.
- 365- Bacina. S. XVI-XVII. Museu Diocesà.
- 366- Campaneta. C. 1570. Museu Diocesà.
- 367- Campaneta. 1577. Museu Diocesà.
- 368- Campaneta. 1577. Museu Diocesà.
- 374- Casulla de Roda d'Isàvena. S. XVI. Museu Diocesà.
- 393- Autoretrat de Tiziano (còpia?). S. XVII. Museu Diocesà.
- 435- Quadre "Cap d'un Crist crucificat". Guido Reni (atribuït). S. XVIII. Museu Catedral.
- 454- Pandero del Roser, provinent de la parròquia de Boix. S. XVII-XVIII. Museu Diocesà.
- 492- Custòdia i suport exemp del vericle. Fills de Francesc d'Assís Carreras. 1867. Museu Catedral.
- 493- Bàcul del bisbe Pedró Cirilo Uriz i Labuyru. Antoni Rosell. C. 1850. Museu Diocesà.
- 508- Maqueta de les pintures de la volta absidial de la Catedral de Lleida. Francesc d'Assís Galí. 1924-1925. Museu Diocesà.

MILLENUM, mil anys d'Història i Art de l'Església Catalana es pot visitar a Barcelona, de 9 a 21 hores cada dia, edificis de la Pia Almoïna, Saló del Tinell i Capella de Santa Agata.

De Lleida ciutat i pobles són moltes les parròquies que han fet viatge organitzat per visitar l'exposició.

JAUME MONTAÑA

FETS I CRITERIS

Les coses petites

La societat moderna funciona a base de rendiment, de productivitat, d'eficàcia, d'organització. Així, quasi sense adonar-nos-en, les persones passen a segon terme, no són considerades o arriben, fins i tot, a ser "sacrificades" amb tal d'assegurar els resultats globals pre-establerts.

Això comporta també una pèrdua de sensibilitat i de valoració per les coses petites. En canvi hem de reconèixer que la nostra vida està feta de coses petites i ens convé descobrir la importància dels fets petits en la nostra vida personal i social.

Fa quinze dies vaig tornar a Lourdes amb la peregrinació de l'Hospitalitat de Tarragona. Al tren de tornada vaig saludar els 110 malalts i els més de 500 brancadiers, infermeres i pelegrins. Tots respiraven sentiments d'alegria i d'agraïment i mostraven ganes de tornar-hi l'any vinent.

No van haver-hi pas coses extraordinàries. Estic convençut que el resultat global i la joia que respirava cada persona eren fruit de moltes "coses petites". Infermeres que van saber escoltar els malalts, que van saber dir una paraula. Brancadiers que van saber ajudar amb paciència, que van endevinar un gest i el van saber interpretar. Una encaixada de mà, una mirada o una paraula: "ànim", "el Senyor és bo,..." arribaven al cor de moltes persones.

En tres ocasions diferents, amb els malalts, amb les infermeres i brancadiers, i amb els pele-

grins, es van compartir experiències viscudes, alguna cançó o algun acudit. Tot eren "coses petites" que la gent entenia i rebia amb senzillesa.

Ja sé que Lourdes és un "espai privilegiat" de la gràcia de Jesús per la intercessió i la presència maternal de la Mare de Déu; però és que tot va començar amb unes aparicions "petites" a la "petita" Bernadeta.

En l'evangeli predominen les coses petites: el Fill de Déu neix infant a Bet-Lehem, Jesucrist tria els seus apòstols d'entre pescadors, vol que els infants s'apropin a ell, ensenya als apòstols a valorar l'almoïna tan petita de la vídua... Parla del gra de mostassa, del llevat, de la sal...

La nostra vida humana i cristiana tindria un altre ritme si fóssim diligents en les coses petites: no interrompre la persona que parla, telefonar interessant-nos per una persona, escriure una carta, avançar-nos a una salutació.

Les coses petites són incomptables. Trobar un mínim de temps de silenci, de repòs per l'equilibri personal. Trobar moments de pausa per llegir, per pregar... Feta amb amor cap cosa no és petita. Totes les coses petites tenen el seu lloc en el pla de Déu.

Feliços els qui estimen les coses petites perquè ells posen en pràctica la Paraula de Déu.

+ RAMON TORRELLA i CASCANTE
Arquebisbe de Tarragona i Primat

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes 64 3er 2a.
Tels. 317 41 44 - 302 59 83
Pref. Concert entrevista.

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIAI

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

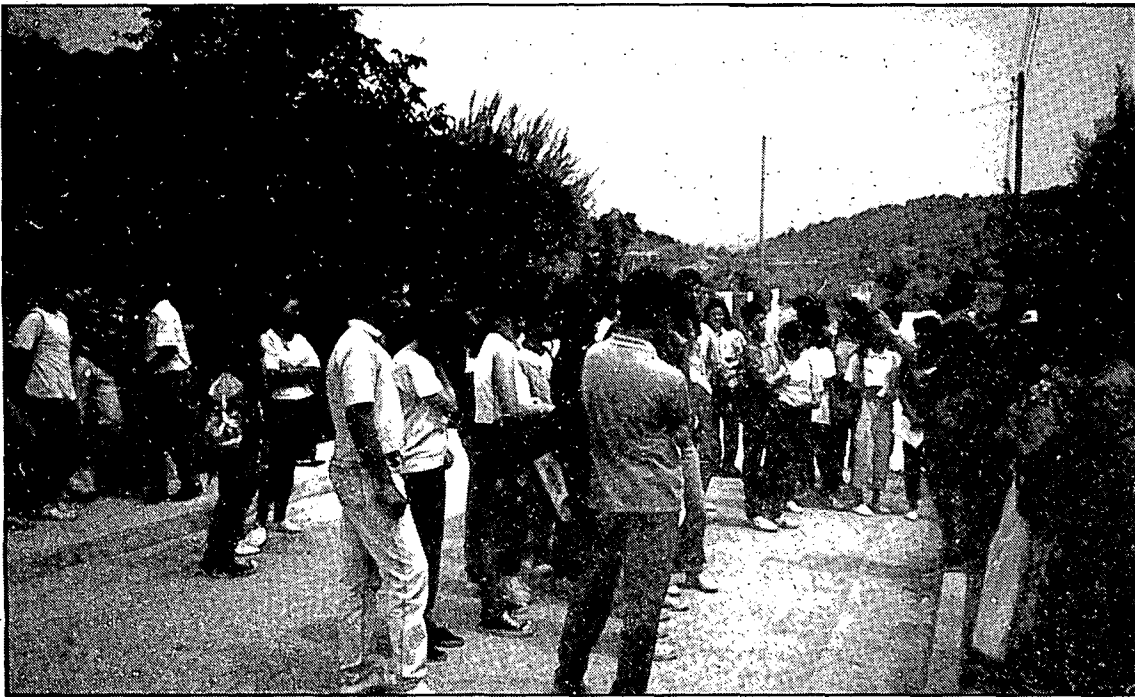
Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sínode suís), les de reconciliació i d'infants.

De venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes
Enquadernació de simil·pell - P.V.P. (amb IVA), 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

TARRAGONA

Un moment de la xerrada

Els joves del Tarragonès examinen l'esclavatge i la llibertat

Pels camins de l'Èxode

TORREDEMBARRA.— Els joves que es preparen per rebre el sagrament de la Confirmació, de l'arxiprestat del Tarragonès Llevant varen finalitzar les activitats d'aquest curs amb una caminada a peu que, sota el lema "De l'Egipte a la Terra Promesa, de l'esclavitut a la llibertat", es portà a terme recentment des de Salomó a Vespella.

Els nois i noies feren el recorregut per diferents rutes, agrupats en 12 tribus, i al llarg de tot el camí anaren reflexionant els textos de l'Èxode mentre realitzaven diferents proves

que corresponien als fets principals de la travessia del poble d'Israel: l'esclavatge a Egipte, la Pasqua, el mar Roig, el manà, fins arribar dalt d'un turó. Allí, lloc d'encontre amb Déu, celebraren l'Eucaristia conjuntament amb els fidels d'aquella parròquia. La trobada va permetre als joves prendre consciència de la situació dels israelites i de la voluntat de Déu de donar-los un alliberador, i a la vegada aplicar aquest camí a la pròpia experiència de cadascun d'ells.

NORBERT MIRACLE

TORTOSA

Ha estat el lema de la trobada de fi de curs dels Equips de la Mare de Déu

Fe i compromís cristià

TORTOSA.— Els equips de la Mare de Déu de tots els pobles de la diòcesi es van aplegar el diumenge dia 11 de juny en una trobada ja tradicional de fi de curs que aquest any va tenir lloc a Vinaròs, concretament en les aules i església del convent de la Divina Providència, amablement cedides per la comunitat religiosa.

Hi va haver una sucosa xerrada a càrrec del frare franciscà Àngel Talens Albiñana que va tractar el tema de LA FE I EL COMPROMÍS CRISTIÀ; seguidament, hi va haver un col·loqui molt animat, ja que hom li preguntava sobre les seves experiències en Pastoral juvenil.

La missa va ser un dels moments més emotius perquè tots hi van participar d'alguna manera. És per això especialment destacable la participació dels infants, que mentre transcorria la conferència, a la guarderia van preparar entusiàsticament les ofrenes, fent murals sobre l'Evangeli, o bé modelant plastilina. La missa va ser concelebrada per alguns dels sacerdots consiliaris dels equips assistents.

L'hora del dinar va transcórrer regnant un gran ambient festiu i amb una sobretaula joiosa, va finalitzar l'àpat. A continuació, els assistents participaren en jocs que van ser per a tots: olles, curses, etc.

Va resultar una jornada molt completa, que s'havia preparat amb molta antelació i cura pels equips responsables i acollidors de Vinaròs. Pels volts de mitja tarda, després dels cants dels adéus, els matrimonis van marxar cap als respectius llocs d'origen o a passejar per la ciutat.

(Foto Daufi)

IMPROMPTU

La Marsellesa

Confesso que amb il·lusió vaig instal·lar-me còmodament davant el televisor pensant passar un parell d'hores agradables amb l'espectacle abastament anunciat, commemoratiu de la primera gran revolució, la francesa, després de la qual totes les altres, per importants que hagin estat, no passen de ser-ne un miratge.

El títol, "La Marsellesa", s'ho portava. I val a dir que l'himne francès és, musicalment, el millor de tots els himnes nacionals. El seu aire no ha estat mai emulat per cap altre, ni per les martellejants i solemnes notes del "Deutschland über alles" o del "God save the King" anglès. Encara que en el fons tots són producte d'una imaginada "grandeur" que moltes vegades s'ha traduït en un immens desastre.

No parlem de la Internacional ni d'altres himnes exaltants, que no arriben ni a la sola de la sabata de l'himne francès.

Amb tot, mancat de paciència, vaig quedar-me sense sentir les seves notes vibrants. Els tamboraires i els instruments originals, inclosa la gaita escocesa, m'ompliren el cap de pesada monotonía que, finalment, va fer-me aixecar del seient i prémer el botó del televisor deixant-lo a les fosques, i prendre la sana decisió d'anar-me'n a dormir.

Crec que la commemoració d'aquells tan importants esdeveniments per a la vida del poble francès, els efectes dels quals abasten tota la humanitat, havia de ser solemne. I ho ha estat. Però també crec que forma part de la commemoració l'anàlisi serena dels fets històrics i veure fins on han estat aconseguits els fins que es proclamaven. Tota revolució comporta tornar enrera per donar pas a una saludable evolució.

ORIOL CAMPS

GLOSSES DOMINICALS

Les religioses contemplatives

L'any 1980, en un viatge a França, el papa Joan Pau II adreçà una allocució a les religioses contemplatives del Carmel de Lisieux. En aquesta, va sortir a l'encontre d'una dificultat sempre actual: la de molts cristians que no entenen la vida de les religioses contemplatives —"de clausura", com es diu sovint— i es pensen que es tracta d'una evasió de les coses reals, una activitat anacrònica i tot inútil.

Aquesta incomprensió pren com a base o bé la increença actual o bé una vida agitada, que desconeix l'oració o l'esquiva i la menysprea. Però ¿que potser es pot concebre una vida autènticament cristiana sense l'oració? La mare Teresa de Calcuta diu això: "Necessitem trobar Déu i no podem trobar-lo en el soroll i en la inquietud. Déu és amic del silenci".

Doncs bé, les religioses contemplatives es consagren a Déu abraçant una vida absolutament original, que és follia per al món, però saviesa en l'Esperit Sant. Es lliuren a Déu en un acte d'un pur amor, en un seguiment radical de Jesucrist. En aquest, la castedat equival a un amor indivís a Déu; la pobresa, a un refús del diners i del benestar material; i l'obediència, a una subjecció de la pròpia voluntat que aparta tot el que pugui significar vanitat o orgull.

La vida contemplativa dona testimoniatge de la dimensió transcendent de la persona humana, creada a semblança de Déu i cridada a una vida d'intimitat amb Ell", diu el Papa. És com una crida que vol despertar la consciència dels homes. Sobretot després d'una crisi és quan apareixen els grans contemplatius; posem per cas, sant Benet, sant Francesc d'Assís, santa Teresa de Jesús, sant Joan de la Creu; i santa Teresa de Lisieux i el pare Foucauld en els temps moderns. Tots aquests —la

llista es podria allargar— han contribuït a la renovació interna de l'Església. Han actuat i continuen actuant avui com a ferment que vivifica la vida d'uns homes envoltats de preocupacions materials. Amb la seva vida silenciosa i sacrificada, els contemplatius avisen el món del perill de perdre la seva capacitat de conèixer la perenne veritat d'un Déu transcendent i el fi últim de l'home, que no és altre que l'encontre beatífic amb Ell.

Les religioses de clausura són anomenades "contemplatives", perquè les llargues hores de pregària les menen pel camí de la contemplació cristiana. En l'existència humana hi ha diverses maneres de contemplació: intel·lectual, filosòfica, estètica, etc. Valle Inclán escrivia que "contemplació és una manera absoluta de conèixer, una intuïció amable... per on l'ànima gaudeix de la bellesa del món". Aquestes paraules no són molt lluny d'aquella descripció de sant Tomàs: la contemplació "és una simple mirada de la veritat".

Les nostres monges contemplatives viuen constantment en la presència de Déu. S'apropen a Ell, amb un acte simple de fe, no purament especulatiu, sinó impregnat d'amor i arrelat en la consagració religiosa. La simplicitat i la intensitat s'abraquen amb força i condueixen l'ànima contemplativa per la sendera de l'encontre amb Déu per mitjà de l'amor. La riquesa d'aquesta vida és inqüestionable: prové dels dons de l'Esperit.

El món modern necessita signes: les contemplatives són testimonis humils i transparents del fet diví. Elles, envoltades de silenci i ardents en el seu cor, esperen la comprensió, l'afecte i l'ajuda de tots els cristians.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

Carta d'agraïment de l'arquebisbe de Guinea-Conakry a la parròquia de Roses

ROSES.— S'ha rebut a la Parròquia de Roses la carta d'agraïment tramesa per l'arquebisbe de Conakry. Monsenyor Robert Sarah. En aquesta carta Monsenyor Sarah, assenyala "haber rebut amb gran satisfacció la carta de la Parròquia rosina del 14 de març" a la vegada que hem tingut una gran alegria al veure l'Arquebisbat el contenidor que vostè ha tingut a bé enviar-nos. Havent arribat totes les coses enviades en bon estat "havent-se pres fotografies en el moment d'obrir-lo i descarregar-lo".

L'escrit de l'Arquebisbe de Conakry continua "nosaltres al rebre l'ajuda" hem comprès com un signe de Comunió i de Caritat fraterna entre la seva Parròquia i l'Església de Conakry i estem sumament agraïts per aquest gest de solidaritat "esperant que aquesta atenció que és d'una amistat inicial" "continui amb la seva ajuda perseverant i esforçada pel restabliment del nostre país i el creixement de l'Església Catòlica per al servei de tots els Guineans, després d'uns anys tant difícils que han ferit profundament el nostre poble".

Acaba la seva carta Monsenyor Sarah, dient "que desitgem i així ho creiem que la seva generositat serà recompensada pel mateix Senyor. I de la nostra part rebem el nostre reconeixement i els millors desitjos pel nou equip de Solidaritat Guineana de Roses i per totes aquelles persones que han ajudat al creixement d'aquest equip".

La parròquia de Santa Eugènia recupera un ric llegat de la seva història

Mossèn Angel Pintó publica un llibre amb resums de 215 documents

GIRONA.— El rector de la parròquia de Santa Eugènia, de Girona, mossèn Angel Pintó i Comas, ha publicat un resum dels dos-cents quinze documents i objectes que s'han trobat recentment després de donar-se per perduts arran de la guerra civil. Entre els documents s'hi troben els llibres de l'arxiu parroquial i entre els objectes, un calze de plata del segle XIX i una vera creu del 1829.

De fet, els documents parroquials de Santa Eugènia han sofert diferents vicissituds ja que en el setge portat a terme per les tropes borbòniques el 1710 el rector els va portar a dins de la ciutat de Girona a un lloc on es van mullar i fer malbé, en part. Un segle més tard, amb el setge napoleònic, els francesos destruïren bona part de l'edifici de la parròquia i els arxius també sofriren segurament algun dany.

Finalment, durant la guerra civil del 1936 l'arxiu es va salvar de les flames gràcies a l'alcalde de la llavors vila independent de Santa Eugènia, Joan Puig i Mir, i que va fer front al Comitè de Salt. Igualment el rector, mossèn Miquel Gou, va enterrar part dels objectes de culte en una barraca d'un hort proper.

Acabada la guerra, en des-

enterrar-los, es va comprovar que només s'havien salvat els objectes metàl·lics ja que els ornaments de roba s'havien fet malbé. Mossèn Gou ho va retornar tot a la rectoria, però un temps després van desaparèixer misteriosament bona part dels documents que s'havien recuperat. Per últim fa quatre o cinc anys una persona anònima va fer arribar al rector actual bona part dels arxius.

El document més antic que s'ha conservat és una acta signada l'any 1561 per tres notaris de Girona—Joan Benet, Miquel Renard i Pere Agustí— en la qual es parla d'una venda o traspàs del Castell d'Anglès i de la Vall d'Osor a membres de la família dels vescomtes de Cabrera que era mestressa de moltes terres gironines. Els notaris indiquen que es tracta d'una còpia d'un document origi-

nal escrit en dos pergamins signats a Barcelona el 1439 i redactats en llengua llatina.

Per altra banda el llibre parroquial més antic és el d'inscripcions de Matrimonis que comença el 1584 i que té una continuïtat fins els nostres dies. El llibre de Baptismes també és molt antic ja que s'inicia el 1760 i, a més, hi ha un altre llibre en el qual consten les Confirmacions de l'any 1594. El llibre de Testaments comença el 1760 i el de Defuncions, el 1851. Tot plegat constitueix un excel·lent material per a possibles estudis demogràfics de la parròquia de Santa Eugènia que va tenir una gran mobilitat de població ja a partir del segle XVII.

Pel que fa als objectes litúrgics que s'han recuperat hi ha una caixa de plata dels sants Olis del 1783, una vera creu de plata treballada, del 1829, dos calzes, tres patenes de plata i una altra de llautó.

Per últim, és curiós observar com els documents que s'han conservat apareixen escrits en llengua llatina i catalana des del segle XVI, o sigui els més antics. A partir de la meitat del segle XVIII guanya clarament el català que es manté fins a últims del segle XIX, quan es va imposant el castellà.

M. CABALLE

Exercicis del Poble de Déu

Van començar ara fa uns 15 anys i sempre dirigits personalment pel senyor bisbe de la diòcesi de Solsona, doctor Miquel Moncadas.

Obeeixen a una de les missions confiades als bisbes, és a dir, estar al servei de la unitat a través de la intensificació de la comunió en les seves diòcesis.

Es vénen celebrant regularment al santuari del Miracle, a pocs quilòmetres de Solsona.

Aquest santuari situat en ple Solsonès, rodejat de pinedes i camps que s'encerclen, combinant d'una manera meravellosa l'orografia de la terra, afavoreix un ambient natural de recolliment i de pau.

Fa poques setmanes es va inaugurar un nou oratori que permet una millor distribució en l'ordre de les tandes.

Encara que la finalitat del senyor Bisbe és la difusió dins la diòcesi de Solsona, la reali-

tat és que els participants han acudit en gran nombre de les altres diòcesis catalanes i àdhuc de les Balears. Últimament ha augmentat la proporció dels participants de Solsona sobrepasant ja el 20% del total d'assistents.

L'any passat es donaren quatre tandes amb assistència de 149 persones repartides de la següent forma: sacerdots 10, religioses 13, seminaristes 2, matrimonis 21, joves 14, laics varis 21.

Es nota l'increment de la participació de joves i així, aquest any, a la primera tanda, ja hi han participat 50 universitaris.

La publicitat que es fa d'aquests exercicis és mínima. La difusió la fan principalment els mateixos que hi han participat.

Els Exercicis del Poble de Déu, que no s'han de confondre amb l'organització denominada "Seminari del Poble de Déu", no són del tipus de recés que es van repetint any rera any. Al senyor Bisbe li agrada dir que són de segona conversió com a conseqüència d'una segona evangelització.

Celebrats en un ambient de completa llibertat, cadascú

trobarà allò més adient pel seu creixement humà i cristià.

Les tandes afavoreixen un clima, veritablement únic, de pregària i trobada amb els ger-

mans. La vivència és imprescindible per poder explicar de què es tracta. Són quatre dies ben aprofitats.

J.A.P.

TANDES PER L'ANY 1989

A la Casa d'Espiritualitat d'El Miracle

- Del 17 al 21 de juliol (especial joves).
- Del 2 al 6 d'agost.
- Del 30 d'agost al 3 de setembre.
- De l'11 al 15 d'octubre.

Comencen al capvespre i acaben a la tarda

INSCRIPCIONS:

CASA D'ESPIRITUALITAT
25287 EL MIRACLE (Solsonès)
Tel. (973) 48 00 45

VIC

En un acte eucarístic presidit pel doctor Guix.

Cloenda del XIè centenari de la Consagració de Santa Maria de Ripoll

RIPOLL.— Recentment, al Monestir de Santa Maria de Ripoll, es feu la cloenda de l'onzè centenari de la consagració de la primera església de Santa Maria de Ripoll, acte que fou presidit pel Bisbe de Vic Dr. Josep Mª Guix.

"La commemoració d'aquest onzè centenari és un fet profundament eclesial ja que afecta directament la vida de la comunitat cristiana, i era convenient que tots els cristians ens reuníssim en aquest acte de cloenda, que serà essencialment una pregària a Santa Maria a qui va dedicada aquesta església, des dels inicis fins avui." Aquests mots, els podem llegir al Full Parroquial del dia 4 de juny, uns mots que servien evidentment per convidar tots els ripollesos.

Tot i que el nombre d'assistents no fou pas molt quantios, els qui ens hi aplegàrem vam poder fruit d'un acte molt digne i emotiu alhora, ja que aquest començà amb una PREGÀRIA A SANTA MARIA, presidida pel Bisbe de Vic, per seguir amb el Presto de la Sonata XVI, en mi bemoll major, de Josep Vinyals (escola montserratina, S. XVIII), interpretada a l'orgue per Modest Moreno. Es féu també la presentació del llibre commemoratiu de l'onzè Centenari, per Hilari Ragner, monjo de Montserrat. Hi va haver un petit parlament sobre "La restauració del Monestir, avui", a càrrec de Joan Saqués, Cap de Serveis Territorials de la Generalitat de Catalunya. Les paraules de cloenda foren proclamades pel Dr. Guix, bisbe de la diòcesi i president del Patronat del Monestir.

La Capella de Santa Maria entonà l'himne dels Mil Cent Anys, amb lletra de Joaquim Maideu, i aplicada a una música de Joaquim Des Prés (1450-1521). La direcció de la Capella fou a càrrec de la seva directora, Teresina Maideu. A l'atri del Monestir, s'hi féu una audició de sardanes per la cobla Miramar, de Figueres, en el decurs de la qual es va tocar "Ripoll, a l'entorn del Monestir", sardana de la ripollesa Montserrat Pujolar, que fou estrenada l'11 de maig de 1988 en començar la commemoració del centenari.

Tots els assistents van ser obsequiats amb un exemplar del llibre commemoratiu del centenari.

Amb motiu d'aquesta "cloenda", s'ha dut a terme una nova i acurada edició dels Goigs de Santa Maria de Ripoll, la lletra dels quals és de Mn. Jacint Verdager i la música de Francesc Alió. Mn. Josep Ruaix ha estat qui ha transcrit en ortografia moderna el text del poeta. El text de l'oració hi és en català i és la pròpia, la de la missa de la vigília de l'Assumpció de la Mare de Déu, dia en què se celebra la festa de Santa Maria de Ripoll; finalment, s'ha transcrit amb molta més claredat. Aquests goigs i el llibre de l'XIè Centenari, hom pot trobar-los al quiosc que hi ha a l'atri de la basílica del Monestir de Ripoll.

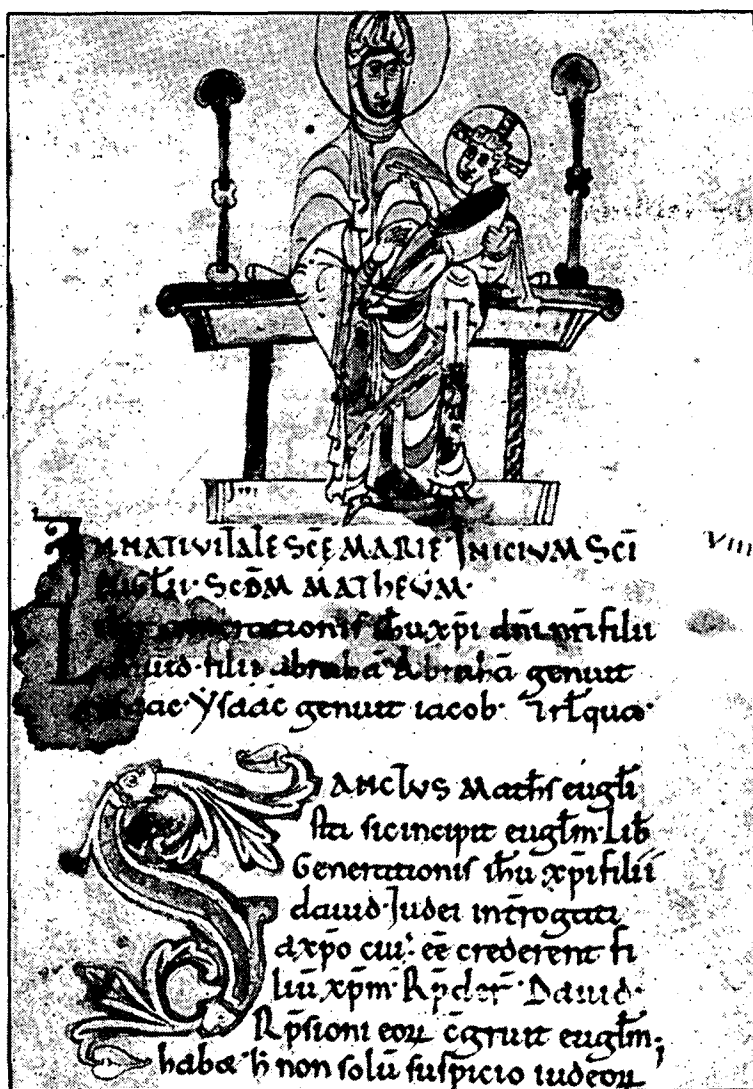
Ripoll, I Curs Internacional d'Interpretació musical

La secció musical del C.I.T. de Ripoll, amb la col·laboració del

Centre Montserrat, el Monestir de Ripoll, l'Ajuntament de Ripoll, la Diputació de Girona, la Generalitat de Catalunya i Hedatsa, organitza del dia 30 de juliol al 6 d'agost d'enguany el 1er. Curs Internacional d'Interpretació Musical.

Les classes s'impartiran a la Residència Freser-Ter i a la basílica del Monestir de Santa Maria. Hi professaran les classes: Joan Amils, piano; Ferran Quiroga, guitarra; Jordi Ibàñez i Munné, guitarra; Modest Moreno i Morera, orgue, i Josep-Lluís Puig, violí. El programa de piano està destinat a alumnes del grau mitjà de l'instrument, estudi de l'ús del pedal, seguint les orientacions de Cortot, etc. Ferran Quiroga i Jordi Ibàñez i Munné proposen un treball de tècnica i interpretació, grup instrumental, de qualsevol nivell. Modest Moreno i Morera, proposa un programa íntegrament de Música Ibèrica dels segles XVI i XVII; les sessions de treball, òbviament, seran a l'orgue positiu (Gabriel Brancafort, 1977) del Monestir. El violinista Josep Lluís Puig, presenta el programa "L'estudi del violí dins la tècnica Dominique Hoppenot". Totes les classes, llevat de les d'orgue, s'impartiran a la Residència Freser-Ter. Totes les persones interessades pel curs, les quals podran accedir-hi en condició d'alumne actiu o alumne oient, poden adreçar-se al C.I.T. Secció Musical, plaça de l'Abat Oliba, 17500 Ripoll. També poden comunicar-se telefònicament amb la sudita entitat: (972) 70 18 37.

MARIA MORENO

Aprofitem l'experiència!

Normalment, per aquestes latituds, des de la més tendra infància, sempre rebem consells, instruccions, lliçons i tota mena d'orientacions, en tota classe de matèries pel que fa a la nostra educació, instrucció i formació.

En efecte, la família i l'escola primer, l'ocupació professional després, i la societat tota sempre, no paren de dictar-nos els principis que han de regir la nostra vida familiar, professional, cívica, religiosa, social; en fi, tota, de cap a peus.

La conseqüència més evident i més elemental de l'obra de tants mestres sobre l'individu, sembla que hauria de ser que, en arribar a adults, a la nostra societat, tothom hauria de ser modèlic i gairebé perfecte. És fora de discussió, però, que les coses no són pas així, ni de bon tros, perquè en moltíssims casos tots aquells consells i ensenyaments han entrat per una orel·la i han sortit per l'altra.

També és molt freqüent que aquell individu va fent anys, i un dia s'adona del seu error i, llavors, ja pare o avi, no para d'esgargamellar-se donant consells, repetint avisos i normes que no havia atès en la seva joventut... i que són desatesos, al seu torn, pels joves d'ara, que se l'escolten amb la mateixa falta d'atenció amb què escoltava ell.

Sembla, doncs, com si en un maleit cercle vicios el noi, l'adolescent, el jove, rep tota l'orientació necessària que no escolta i que només li serveix

quan, ja gran, la vida li mostra el seu error i, en un desesperat esforç recorda que efectivament l'experiència confirma allò que no va escoltar, i malda per fer-ho entendre als joves, que no se l'escolten i que... ho recordaran molts anys després!

Sortosament, això no és per força així, i sempre hi ha qui escolta i qui no. Aquesta reflexió mateixa, no és pas la primera vegada que algú la fa, ni serà l'última. El que de vegades preocupa és constatar la resistència a escoltar consells; gairebé sembla com si l'esforç es fes per fer les coses exactament a l'inrevés de com ens ho diuen.

Aquests joves, almenys, recordaran també, quan siguin grans, l'esforç dels seus pares i mestres, i rectificaran? I és que al mateix temps que pares i mestres donen bons consells i intenten transmetre la seva experiència autèntica i valuosa, hi ha l'actuació en sentit contrari, aparentment més atractiva, d'algunes amistats i mitjans de comunicació, que sembla com si el seu únic objectiu fos explotar i embrutir el jovent, i com si tot sovint ho estiguessin aconseguint.

La batalla és molt difícil i dura; però, atenció, no està pas perduda. Només cal no donar-se per vençut i continuar ferm perquè, de joventut sana, n'hi ha força.

ANTONI MUNNÉ i TOMÀS

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 450 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

Rebre "CATALUNYA CRISTIANA" és com rebre una carta de casa"

Francesca Rovira. JAPÓ

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI:

MERCÈ CAÑABATE VIA D'ACQUE SALVIE. 2 00142 - ROMA ITALIA	8.700.- Ptes
GUILLEM BAUZA I BAUZA RWAMAGANA B.P. 37 - RWANDA AFRIQUE CENTRALE	11.400.- Ptes
P. RAMON VICENS KIDAHWE CATHOLIC PARISH P.O. BOX 259 - KIGOMA TANZANIA	11.400.- Ptes
M. CARMÉ GELONCH B.P. 387 "LES LAURIERS" OUGADOUGOU HAUTE VOLTA	11.400.- Ptes

Buïlleta de subscripció

Nom i cognoms
 Direcció Tel.
 Població DP Província
 subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner
 (nom i cognoms)

L'import el fare efectiu mitjançant:
 taló que adjunto
 domiciliació segons l'adjunta autorització:
 Domiciliació: Banc Caixa
 Sucursal n.º
 N.º compte corrent
 Població Província

Prego al Banc Caixa que consideri aquesta buïlleta com la meua autorització per aquest pagament.
 Població Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/ València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

El segle XII fou l'època cimera del romànic català el qual plasmà els principals temes de l'Antic i Nou Testament al costat d'altres representacions. La iconografia de les pintures i la tapisseria romàniques seguí amb pocs canvis la tradició d'arts més antigues: bizantí, mossàrab i carolingi. És va caracteritzar pel dibuix gruixut, il·luminat amb colors vius, sense profunditat ni llum. Les figures apareixen esquemàtiques i sovint encarrarades però sense dramatisme, àdhuc en aquelles seqüències que representen el martiri.

Sembla que la majoria dels artistes que produïren aquestes obres, eren laics residents a les ciutats que tenien una influència econòmica i eclesiàstica remarcable, com Barcelona, Vic, Lleida, Girona, la Seu d'Urgell o Perpinyà. Alguns, eren artesans sedentaris que treballaven als seus obradors però, d'altres degueren ser artistes itinerants.

La decoració mural

Actualment hi ha més de mig centenar d'esglésies romàniques a Catalunya que tenen o han tingut pintures murals. La decoració és interior i en zones ben determinades. La zona principal era l'absis i els temes es repartien en tres espais adaptats a l'arquitectura absidial.

El Pantocràtor presideix la major part de les conques absidials del romànic català, el qual té les seves fonts literàries en les visions d'Isaïes, Ezequiel, Daniel i l'Apocalipsi.

D'acord amb la descripció al·legòrica que donen aquestes fonts, el seu aspecte devia ser semblant al d'un "fill d'home" i sublim com el del sol quan refulgeix amb tot l'esplendor; els seus ulls, flamardes que arribessin a veure i a llevar el vel d'allò que de més íntim hi ha en l'home. Ell és proclama a si mateix el primer (Alfa) i el darrer (Omega), la llum del món que guia la humanitat, la llum que resplendeix en la foscor i il·lumina els fidels.

A Sant Climent de Taüll, Santa Maria de Mur, Sant Pere de la Seu d'Urgell, Esterrí de Cardós, etc., el cos de Crist de dimensions sobrehumanes, sorgeix amenaçador de la concavitat de l'absis com una forma axial de la decoració i centre de convergència de les línies de força de l'Església.

Els quatre evangelistes Mateu, Marc, Lluc i Joan apareixen agrupats al voltant de la figura de Crist, representats en diferents combinacions del lleó, el bou, l'home o l'àngel i l'àguila, respectivament, d'acord a l'analogia treta del profeta Ezequiel. Completen la

conca absidial figures d'àngels i arcàngels disposades simètricament respecte al centre. Els altres dos espais decorats de l'absis són paral·lels i ocupen el mur recte de l'absis.

En el registre superior s'hi situen sovint les figures dels apòstols i la mare de Jesús o els profetes i, a vegades, sants. El registre inferior reproduïx normalment, elements ornamentals de tipus geomètric i vegetal.

Completant la visió de l'Etern, a partir del mateix arc de separació hi ha pintures a les parets que divideixen les naus, com a Santa Maria de Taüll que estava totalment decorada. La distribució iconogràfica es conforma establint

un paral·lisme entre l'Antic i Nou Testament. Les seqüències se succeeixen en registres separats amb motius ornamentals i el registre inferior es tot ell decorat.

Els pintors van il·lustrar preferentment esdeveniments narrats als llibres històrics de l'Antic Testament, els evangelis, els Fets dels Apòstols i visions apocalíptiques, en un afany de lligar la història passada i present amb l'eternitat.

Una de les mostres més reeixides és la Sala Capitular del monestir de Santa Maria de Sixena, dins el bisbat de Lleida, fundat per Sança de Castella, muller d'Alfons I, rei de Catalunya-Aragó, el 1188.

Situada a l'ala del claustre que

comunicava amb l'església, constava de sis trams separats per cinc arcs que donaven suport a un artonat. La decoració constava de tres cicles de pintures ben concretes, als frontals dels arcs. Hi havia representades diverses escenes de l'Antic Testament que anaven des de la creació d'Adam i Eva fins la unció del rei David, passant per l'Èxode. El Nou Testament representa els principals episodis relacionats amb la vida de Jesús: des de l'anunciació fins la Passió. L'intradós dels arcs està dividit en requadres rectangulars amb figures molt originals dels avantpassats de Jesús, les quals segueixen les genealogies de sant Mateu i sant Lluc. Cada patriarca està acompanyat pel seu fill, el qual

apareix en el requadre següent ja adult acariciant el cap del seu propi fill.

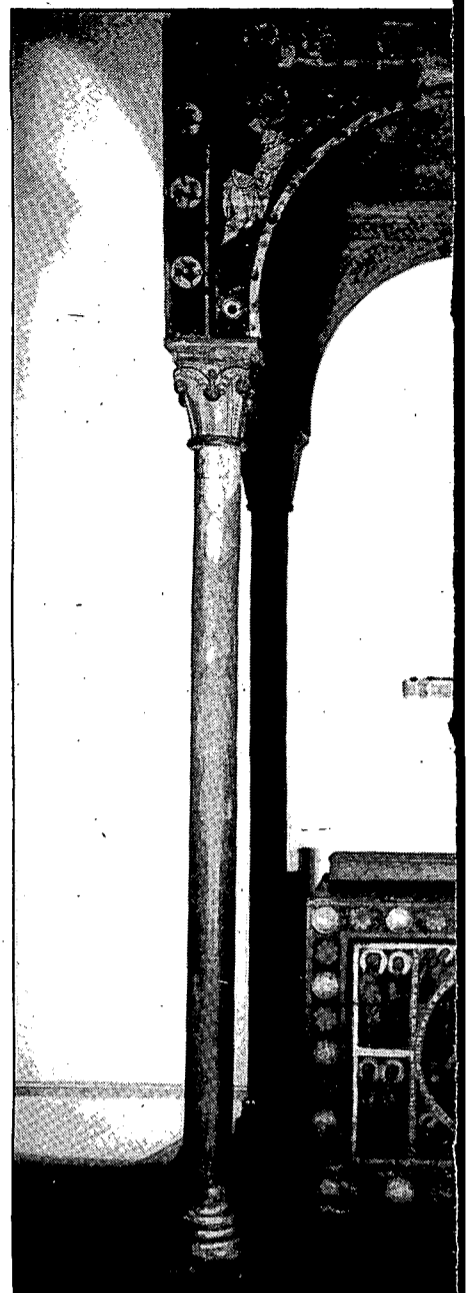
D'aquesta manera, es volia donar una síntesi molt completa dels moments cabdals de la història sagrada.

La pintura sobre la fusta

La pintura sobre taula conserva la solemnitat de la pintura mural però en proporcions més reduïdes. S'aplicava als antependis i els laterals dels altars de fusta, els baldaquins i les biges. Tanmateix, els temes iconogràfics revelen un

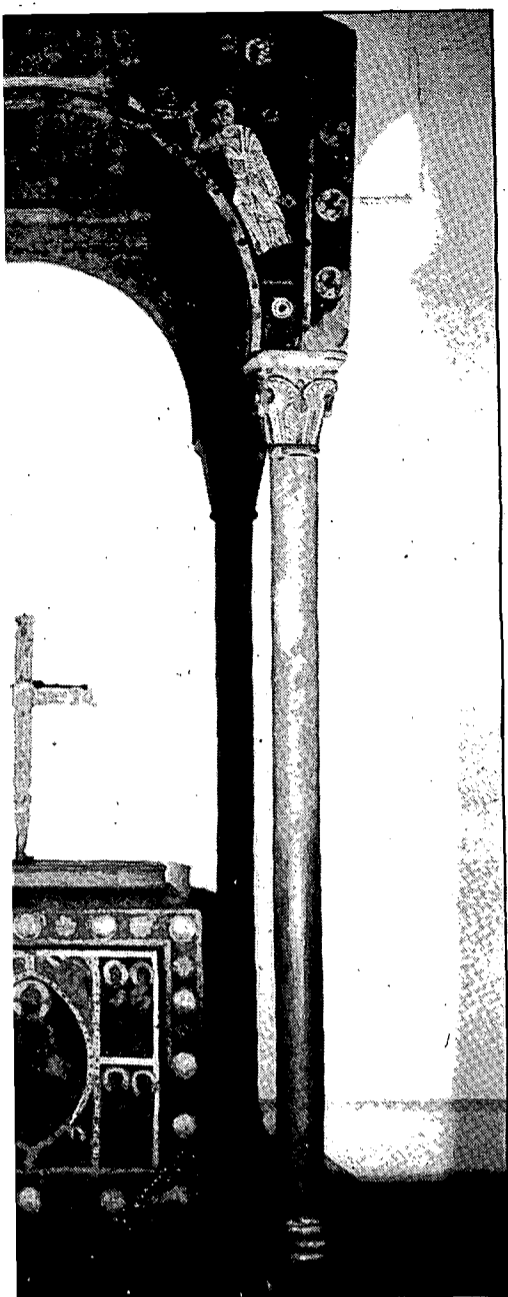

"Tots els profetes donen testimoni a favor de Jesús anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats, gràcies al seu nom" (Fets 10:43). Baldaquí reconstruït amb fragments pintats sobre la fusta, procedents de Toses (Ripollès, Girona). Hi ha representat els profetes Daniel i Jeremies al costat de temes profans (Museu d'Art de Catalunya, Barcelona).

Vaig veure el Senyor assegut en un tron elevat el santuari. Uns serafins que estaven davant les: Sant, sant, sant és Jahvè-Sabaot, és la ss.). Decoració mural de l'absis de l'església de Sant d'Art de Catalunya, Barcelona).

La Bíblia en tapisseria r

...i excels, amb el ròssec del seu mantell que omplia d'ell... es cridaven l'un a l'altre aquestes paraules seva glòria que omple tota la terra" (Is 6:1 i ...nt Climent de Taüll (Lleida). Segle XII. (Museu ...

En difondre's, a partir del segle XIII, el corrent artístic que ara anomenem "gòtic", les pintures romàniques foren trobades barroeres i primitives. Seguí l'abandó i l'ocultació d'elles sota els emblanquinats o els enguixats. El gravat mostra un moment dels treballs de recuperació de les pintures murals de Santa Maria de Taüll, a cura de l'arqueòleg Emili Gandia, el 1922 (Arxiu Más, Barcelona).

Emmarquen tot aquest conjunt una àmplia sanefa en compartiments, on hi ha al·legories i representacions d'Abel, Samsó, els rius del Paradís Fisón i Guison, les estacions de l'any...

Pijoan va suposar que el cicle de la Creació conservat degué correspondre amb el cicle de la "Nova Creació" ("un cel nou i una terra nova"), anunciada en algunes cartes apostòliques i simbòlicament descrita a l'Apocalipsi, a la part del tapís avui perduda. Els dos cicles estarien separats pel fris inferior que representa la invenció de l'emperador Constantí i la Vera Creu.

El penó de Sant Ot, signat per Elisava o Elisabet (Museu d'Art de Catalunya, Barcelona) i un frontal d'altar (Victoria and Albert Museum, Londres), són procedents de la catedral de la Seu d'Urgell. La concepció d'ambdós brodats és semblant al tema reiterat del Pantocràtor acompanyat dels apòstols.

Objectiu de la decoració romànica

En un sentit, la decoració bíblico-romànica policroma s'avança a la *Biblia pauperum* (=bíblia en imatges i explicacions breus), destinada a instruir la gent il·lustrada perquè així hom podia veure-hi les narracions i les veritats principals de la Revelació divina. Aquelles obres d'art esplendoroses, no eren exclusivament elements decoratius sinó principalment obres didàctiques, talment com si fos una exegesi il·lustrada a la paret, sobre la fusta o el brodat. Per a l'home medieval, l'àbsis era el lloc de la presència de Déu, el receptacle i la guia de les seves pregàries i dels seus anhels. Però abans d'accedir-hi havia de ser conscient de la seva petitesa i de la seva condició de pecador; en definitiva, havia de pensar en el gran deute que tenia amb el seu Creador.

Per plasmar aquest neguit, per arribar a la comprensió d'aquell home que només sabia veure i sentir, se seguí el camí de la il·lustració pictòrica. Una mirada, encara que sigui superficial, a la temàtica de les composicions iconogràfiques, ens posa de manifest una de les característiques principals del període romànic: el sentiment de la presència real de Déu a la terra i sempre proper als homes, de rellegir l'home amb el seu Creador a través del sacrifici de Crist i establir una relació personal entre ambdós. Aquest missatge evangèlic es feia comunicable materialitzant la visió de l'Omnipotent, del món espiritual, la història de la salvació i l'esdevenidor del món des d'una perspectiva bíblico-medieval; perquè l'art romànic produeix una impressió de veritat eterna. Aquesta funció fa que els artistes i artesans contribueixin a embellir els temples.

JOAN GONZÁLEZ i PASTOR

la pintura i la romàniques

gust preferent pels Llibres sagrats i llurs comentaristes, i intervingueren de manera molt preeminent, les narracions de vides de sants, d'acord amb els textos dels martirologis i les passions, talment com es representaven als murals. El desig d'il·lustrar el detall va menar però, a emprar com a fonts documentals, els escrits dels Pares de l'Església i també fragments literaris predicables, fins i tot, narracions evidentment apòcrifes.

Les diverses escenes es disposen en un sistema de compartiments independents però sotmesos a un ordre mental i a una ordenació compositiva comuns. Un exemple n'és el frontal de Sagàs (Museu Diocesà de Solsona), el

qual sintetitza molt expressivament la història de la salvació. A la part superior, omplint-ho tot, es representa el pecat original i els seus efectes immediats: la serp incita Eva a collir el fruit prohibit i tot seguit, la presa de consciència de la culpa en adonar-se la primera parella que van nus i es cobreixen. El segon fragment, ens mostra en una mateixa zona inferior i sense cap mena de distinció, però en una relació causa-efecte, la Traïció de Judes com la culminació de la maldat i la crucifixió de Crist. Així, l'artista explica a la seva manera, com la promesa de redimir la humanitat que Déu va fer als nostres primers pares, ja ha estat complerta per Jesucrist en el nostre mateix context històric.

"Pintura a l'agulla"

Hom designa amb aquests mots les obres mestres de la tapisseria policroma perquè esdevingué un rival digne de la pintura. La peça més important del poc que resta és, el cèlebre tapís de la Creació, obra cabdal de la nostra broderia romànica de finals del segle XI o principis del XII. Pertany a la catedral de Girona i es guarda al seu museu.

Se'n conserva la meitat superior centrada en dos cercles concèntrics que contenen unes paraules en llatí que recorden els primers versicles del Gènesi. A la

part central, presidint-ho tot, hi ha la figura de Crist, de tipus hel·lenístic-alexandrí, jove, sense barba i en actitud de beneir amb la mà. Dalt mateix, com animador de la Creació, l'Esperit Sant és representat en la forma tradicional d'un colom.

Les escenes de la creació són il·lustrades i repartides radialment dins una corona circular: el firmament, la llum, la separació de les terres del mar, el sol, la lluna, els estels, els animals amb dibuixos de peixos i ocells. A la dreta del centre, apareix Adam posant nom a les bèsties, i la creació d'Eva eixint del costat d'Adam entre dos arbres del Paradís, a l'esquerra. A les parts lliures estan dissenyades les al·legories dels quatre vents.

CALENDARI

Diumenge, 23 de juliol. XVI del temps ordinari. Sant Apol·linar, bisbe. Stes. Brígida, vídua i Primitiva, verge màrtir. Festa major a La Torreta. El sol surt a les 4,37 i es pon a les 19,17 —Hora solar.
Dilluns, 24. Stes. Cristina, verge màrtir; Niceta, màrtir. Sants Boris i Víctor, màrtirs. Festa major a Lloret de Mar i Santa Cristina d'Aro.
Dimarts, 25. Sant Jaume Apòstol, Patró d'Espanya; sant Teodomir, monjo i santa Valentina, verge màrtir.
 Festa Major a Arties, Begues, Bràfim, Cadaqués, Cerdanyola del Vallès, Creixell de Mar, les Escaldes, Queralbs, Reus, Sant Jaume dels Domenys, Sant Jaume de Frontanyà, Tivissa i molts altres pobles.
Dimecres, 26. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Mare de Déu. Sta. Exuperia, màrtir. Festa major a Blanes, l'Estartit, Llavorsí, Portbou i el Vendrell.
Dijous, 27. Sants Cugat i Pantaleó, màrtirs; Bertold, abat. Santes Juliana i Semproniana, màrtirs. Festa major a Mataró.
Divendres, 28. Sta. Caterina Tomàs, verge. Sants Nazari i Cels, màrtirs.
Dissabte, 29. Santa Marta, verge. Sants Olaf, rei màrtir i Adam.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

23 de juliol. Diumenge XVI de durant l'any. Lectures: Primera Gn 18,1-10a S 14 segona Col 1,24-28 tercera Lc 10,38-42.
24 de juliol. Dilluns de la XVI setmana de durant l'any. Lectures: Primera Ex 14,5-18 segona Ex 15,1-6 tercera Mt 12,38-42.
25 de juliol. Dimarts. Sant Jaume, Apòstol. Lectures: Primera Fets 4,35;5,12-27-33;12,1b.2 O bé: Fets 11,19-21;12,1-2.24 S 66 segona 2C 4,7-14 tercera Mt 20,20-28. (Ex 14,21-15,1 Ex 15 Mt 12,42-50).
26 de juliol. Dimecres de la setmana XVI de durant l'any. Lectures: Primera Ex 16,1-5.9-15 S 77 segona Mt 13,1-9.
27 de juliol. Dijous de la setmana XVI. Lectures: Primera Ex 19,1-2.9-11.16-20b Dn 3,52-56 segona Mt 13,10-17.
28 de juliol. Divendres de la setmana XVI de durant l'any. Lectures: Primera Ex 20,1-17 S 18 segona Mt 13,18-23.
29 de juliol. Dissabte. Santa Marta. Lectures: Primera 1 Jo 3,14-18 S 33 segona Jo 11,19-27.

Litúrgia de les Hores Setmana IV

Diumenge. Propi del temps.
Dilluns. De fèria.
Dimarts. Sant Jaume, apòstol. Solemnitat.
Dimecres. Sant Joaquim i Sta. Anna, pares de la Verge Maria. Memòria obligatòria.
Dijous. De fèria.
Divendres. De fèria.
Dissabte. Santa Marta. Memòria obligatòria. Vespres I de demà.

D'ACÍ I D'ALLÀ

Experiència del món, experiència de Déu?

Sigui com sigui, a les afores de cada poble hi ha algun paratge que respon més que altres a l'encanteri nocturn de la lluna. Les coses ens semblen embuixades, com si el paratge tingués alguna cosa de l'altre món. Sentim sorpresa filosòfica perquè el món és i perquè les coses són com són. El clar de lluna en una pollancreda, al peu d'una font, ens fa sortir de la rutina d'allò que ens és habitual. La Fe del místic és més sentir la divinal presència a la Creació, que no pas raonar fins a l'adhesió. Francament, l'experiència del món és experiència de Déu, si no som estults.

PERE CAMPAS BONAY
 Monestir de L'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

Ullastret

"Camp de claus i parets"

Així era conegut el recinte on foren descoberts els vestigis d'un "Oppidum" o fortificació, com també les restes d'uns habitacles que daten de la era pre-romànica. Ja en la nostra joventut les viles catalanes de Banyoles, Empúries, Ullastret, Cogul... ressonaven com a llocs representatius de remotes cultures, que deixaren el seu rastre en unes pedres i estris mig enterrats per la boira del temps o per esdeveniments desafortunats.

Evocant Ullastret, podem dir que és un poble de l'Empordà, situat a 8 km de la Bisbal, on encara resten uns antics vestigis de la que fou plaça forta, amb doble murada. Aquests enderrocs s'aixequen al peu d'una petita elevació de terreny —uns quaranta-quatre metres— amb una extensió de 3 hectàrees.

L'estructura, domina una fondària on, quan el riu Daró sortia de mare, emplenava la clotada, cosa que dona idea del bon emplaçament de la primitiva col·lectivitat d'Ullastret que tan a prop tenia l'aigua. Fou dessecada el segle passat. Encara l'any 1709 les velles tartanes dels voltants creuaven el llac glaçat com si fos terra ferma, quan la temperatura congelava l'aigua.

Origen del nom

Li ve, segons sembla, de l'abundosa presència d'oliveres boscanes (del llatí Oleaster) constituint un lloc de gran interès per les excavacions, realitzades sota la direcció del Dr. Lluís Pericot i Miquel Oliva, aquest darrer per part de la Diputació de Girona.

El tossal on es troben les restes ibèriques s'anomena de Sant Andreu, amb motiu d'haver-hi una mig enrunada ermita en honor d'aquest Sant, lloc on ara hi ha un Museu monogràfic que serva les troballes enterrades.

Les excavacions foren realitzades, com s'ha dit abans, per l'arqueòleg barceloní Lluís Pericot i per Miquel Oliva, les quals posaren al descobert les estructures

Ceràmica d'Ullastret.

colgades en aquell lloc que ara és envoltat amb zones enjardinades entre les quals s'ovira la gràcia riellera de la plana empordanesa.

Així es poden veure, gràcies al patrocini del Servei d'Investigacions Arqueològiques de Girona, les muralles d'Ullastret, la seva acrópolis, els pous o dipòsits per la conservació dels cereals, les cisternes i el museu on s'exhibeixen àmfores, monedes, ganivets i altres estris, testimonis reals d'una civilització passada.

Ben classificades a les corresponents vitrines poden observar-se també petites peces decorades anomenades Skipos (tasses), Kantharus (gots) i Kylix (copes).

Aquest tipus de ceràmica —típica de l'Empordà on encara es produeix— es troba també al Pirineu Nord, de manera especial a l'Oppidum o fortificació d'Enserune (França).

Pel que fa a les monedes, no són molt abundoses, però sí inte-

ressants, donat que les úniques que hi havia llavors a Catalunya foren les de Roses i Empúries. Més important és el fet de trobar-hi també monedes cartagineses de bronze, peces úniques a Catalunya, així com petites monedes procedents d'Eivissa, que demostren el fet d'un intercanvi comercial amb els mercats púnics.

La vàlua històrica de l'antic "camp de claus i parets" que no resta lluny del mar —el separen 5 km— ofereix al visitant la presència d'una cultura que tot i la seva llunyania (es calcula del segle V-II abans de Crist) va deixar l'empremta de la seva presència a l'Empordà, "bressol del romànic", com deia algú poèticament, i d'un poble més retirat encara en l'espai i el temps que se'ns ofereix com una presentalla digna de ser vista i en un lloc amable i escaient.

P. CAMPMAJO

ADULTS EN LA FE

El tret específic del laïcat: la secularitat

JOAN GUITERAS i VILANOVA

polivalent! Crida a la vigilància. Al costat de l'extremisme de la secularització, "secular" pot significar simplement les condicions ordinàries —normals— de la vida: les coses polítiques, socials, professionals, familiars, etc.

En les coses ordinàries

L'exhortació **Els fidels laics** parla del caràcter distintiu dels laics cristians en aquest darrer sentit. Viuen la vocació cristiana i les exigències de l'espiritualitat en el món, en el segle, en la secularitat.

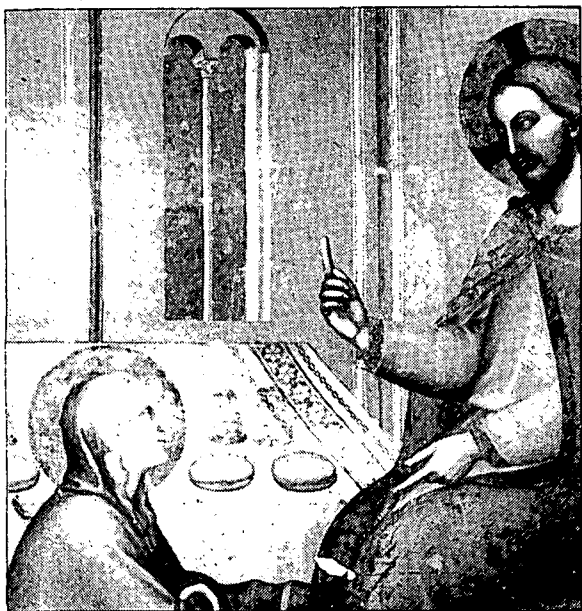
Aquí s'adueix l'expressió paulina: "Que cadascú, germans, continuï davant de Déu en la condició en què es

trobava quan fou cridat". L'autor comenta que no es demana pas als convertits de canviar de vida familiar, política o professional —a no ser que s'oposi al regne de Déu—, sinó d'assumir-la des de l'interior amb un esperit nou.

Concretant

Diu així l'exhortació apostòlica: "Els fidels laics són cridats per Déu a contribuir des de dins, a manera de ferment, en la santificació del món mitjançant l'exercici de les pròpies tasques, guiats per l'esperit evangèlic, i així manifesten Crist davant els altres, principalment amb el testimoni de la vida i fulgor de la seva fe, esperança i caritat". El document segueix afirmant que ser i actuar en el món són més que una realitat antropològica o sociològica. Són una realitat teològica i eclesial. "Déu els manifesta el seu designi en la seva situació intramundana, i els comunica la particular vocació de «buscar el Regne de Déu tractant les realitats temporals i ordenant-les segons Déu»".

Se cita també una de les proposicions dels pares sinodals i que fa així: "L'indole secular del fidel laic no ha de ser definida solament en sentit sociològic, sinó sobretot en sentit teològic. El caràcter secular ha de ser entès a la llum de l'acte creador i redemptor de Déu, que ha confiat el món als homes i les dones, per tal que participin en l'obra de la creació, l'alliberin de l'influx del pecat i se santifiquin en el matrimoni o en el celibat, en la família, en la professió i en les diverses activitats socials".

**"SENYOR, NO PASSEU SENSE
ATURAR-VOS AMB EL
VOSTRE SERVENT"**

La deliciosa narració d'aquest text destaca sobretot l'amistosa relació entre Abraham i el Senyor. Acollir Déu és sempre font de béns per a l'home. En el cas d'Abraham, en aquest acolliment s'hi aconsegueix la promesa d'una descendència que vingui a la dona lliure, Sara. La célebre icona de la Trinitat, de Roublev, és la més brillant expressió d'aquest episodi.

**Lectura del llibre del Gènesis
(18:1-10a)**

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corregué a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: "Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposcu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refaréu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent". Ells li respongueren: "Molt bé. Fes tal com has dit".

Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: "Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets". Després corregué cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: "¿On és Sara la teva esposa?" Abraham respongué: "És dintre la tenda". Ell li digué: "L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill".

**"SENYOR, QUI PODRÀ ESTAR-SE
A CASA VOSTRA?"**

No és pas amb qualsevol manera de viure com l'home ha de preparar-se per acollir el Senyor, i, alhora, ésser acollit per ell a la seva casa. El salm descriu la imatge de l'amic de Déu, acompanyat en Abraham i, en l'evangeli, per aquells amics de Jesús que foren Marta, Maria, i el seu germà Llätzer.

Salm 14:1b-3a, 3b-4b, 4c-5 (R.:1a)

¿Qui podrà viure a la muntanya sagrada?
El qui obra honoradament
i practica la justícia,
diu la veritat tal com la pensa;
quan parla, no escampa calúnnies.

R. Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

Mai no fa mal al proïsme,
ni carrega a ningú res infamant,
compten poc als seus ulls els descreguts,
honra i aprecia els fidels del Senyor. **R.**

No es desdiiu de promeses oneroses,
no fia els seus diners a interès,
ni es veu per condemnar cap innocent.
El qui obra així, mai no caurà. **R.**

"Saber acollir"

¿Què passa quan és el Senyor el qui s'atura?
L'evangeli de sant Lluç, tan dedicat a parlar del camí de Jesús, és també el que més vegades parla de Jesús que s'atura a una casa, i hi entra per menjar. Avui, per exemple, tenim la deliciosa escena de Jesús entrant a la casa de Marta i de Maria. Hi correspon una altra escena d'acolliment dels missatgers —el Senyor— que s'aturen a la tenda d'Abraham.

• ATURAR-SE I ACOLLIR

Quan hom s'atura davant d'un altre, ha començat a sortir de si mateix. En el fons, ha començat a acollir l'altre. La paràbola del bon samarità, diumenge passat, era un testimoni eloqüent d'aquesta actitud. I la carta als hebreus fa aquesta recomanació: "No oblidu l'hospitalitat; per ella, alguns, sense saber-ho, acolliren àngels" (Hebr 13,2).

Per això saber aturar-se ens fa capaços de saber acollir quan Déu ens visita. És l'actitud d'Abraham i la de les germanes Marta i Maria. És cert que hi ha diverses maneres d'acolliment: Abraham es preocupa del benestar dels missatgers i del seu refrigeri, com Marta es preocupa per preparar una bona estada a Jesús. Maria ho fa d'una altra manera: escolta la Paraula del Senyor, sortint absolutament de si mateixa perquè el Senyor sigui, en si mateix, el centre absolut d'atenció. En aquest sentit, Maria ha escollit la part millor, perquè el Senyor és "millor" que qualsevol de les coses que nosaltres podem fer pel Senyor.

**• EL RITME CRISTIÀ DE
L'ACOLLIMENT**

En efecte, el Senyor s'atura enmig de nosaltres —per dir-ho d'alguna manera— sobretot els diumenges. La missa dominical és el trobament setmanal amb el Senyor que "ha visitat el seu poble, i l'ha redimit". Ell mateix ens convoca, a través dels seus ministres, en l'Església. El "precepte" dominical té aquest sentit.

Quan sant Ambrós exclamava: "Senyor, és en els vostres sacraments que us trobo!", estava expressant la fe de l'Església, que és ben bé la nostra. I l'expressió

clàssica de "rebre els sacraments" significa, en el fons, acollir la presència de Crist i la seva acció, que és significada realment i eficaçment per les accions sacramentals.

Encara la mateixa interpretació ens dona la clau per entendre el per què no qualsevol actitud espiritual és adequada per "rebre els sacraments". En efecte: si es tracta d'un trobament personal amb el Senyor, aquest trobament només serà vivificant en la mesura que hi hagi una sintonia entre el Senyor que ve i l'home que s'acosta. Per això la celebració dels sacraments demana unes disposicions en els participants, que van força més enllà d'una compostura externa.

• ELS FRUITS DE L'ACOLLIMENT

La presència del Senyor en una casa, el trobament amb Ell, no és mai una cosa banal. La presència dels missatgers a la tenda d'Abraham portà la promesa del fill de Sara, l'hereu de la promesa. La presència de Jesús a casa de Marta i Maria portà, un dia, a la resurrecció de Llätzer el germà d'elles. Ressonen les paraules de l'evangeli de Joan: "Jo he vingut perquè tinguin vida, i en tinguin a desdir" (Joan 10,10).

Es compleix d'aquesta manera la promesa evangèlica: el que vulgui guardar la seva vida, la perdrà, i el que perdi la seva vida per mi i per l'evangeli, la guanyarà. Els homes que no tenen temps per al Senyor i per als altres, queden irremissiblement tancats en si mateixos. És la conseqüència tràgica d'haver volgut assegurar les "pròpies" coses. No seria gens difícil començar a posar exemples concrets, i cada lector podrà fer-ho. Potser n'hi ha prou amb una reflexió sobre l'envelliment progressiu dels nostres països, fruit en gran part del desig de benestar i de la por de perdre'l, i que porta irremeiablement a la tristesa de la solitud. "Només el que ofereix la pròpia vida crea futur", deia fa temps el cardenal Ratzinger.

¿No seria una bona ocasió aquest temps de vacances per acollir amb una atenció especial el Senyor que ve a nosaltres? Més temps per a la lectura evangèlica, més temps per a la pregària, més temps per als sacraments, més temps per als altres.

**"EL MISTERI QUE D'ENÇÀ QUE
EXISTEIXEN ELS SEGLES
DEU GUARDAVA AMAGAT, ARA
L'HA REVELAT AL POBLE SANT"**

El "misteri" és l'element central d'aquest fragment. Sant Pau entén per "misteri" el disseny salvífic universal de Déu, el seu amor a tots els homes. Això s'ha revelat plenament en Crist, i en l'Església, puix aquesta està formada no sols per jueus, sinó també per procedents del paganisme. La salvació de Crist és per a tots, i en el cor de tots, per la fe, hi habita el Crist, "l'esperança de la glòria que ha de venir".

**Lectura de la carta de sant Pau als
cristians de Colosses (1:24-28)**

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments de Crist en bé del seu cos que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desig en Crist.

**"MARTA L'ACOLLÍ. MARIA HA
ESCOLLIT LA MILLOR PART"**

Com en la primera lectura, a l'evangeli hi trobem una escena d'amistat. Les actituds de les dues germanes són, les dues ben lloables. Malgrat tot, cal marcar prioritats. I la prioritat, en la fe cristiana, pertany a la Paraula de Déu.

**Lectura de l'evangeli segons sant Lluç
(10:38-42)**

En aquell temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: "Senyor, ¿no us fa res que la meua germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi". El Senyor li respongué: "Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa".

LA BÍBLIA A L'ABAST

Fruita madura

La terra ha donat el seu fruit, el Senyor, el nostre Déu, ens beneeix (v. 7). L'apòstol Jaume, anomenat el Major, germà de Joan, fou el primer dels apòstols que amb la seva sang donà testimoniatge de la salvació obrada per Jesús. És la primera fruita madura del col·legi apostòlic, que la conjuminació de la gràcia i de l'acceptació del do Déu va produir. **En aquells dies —llegim al llibre dels Fets (12:1-3)—, el rei Herodes detingué alguns de l'Església per fer-los mal: Féu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan... i féu, a més, agafar Pere.** La llavor de la vocació apostòlica que Jesús havia sembrat a primera hora en el cor d'aquells quatre deixebles inicials, havia donat fruit. Per a Jaume havia arribat l'hora de la collita. I avui, celebrant-ho, la comunitat cristiana en dona gràcies a Déu, fent servir les paraules d'aquest antic himne que Israel cantava segurament en la festa anual de les Setmanes —que Lv 23:15ss. anomena de la Pentecosta, o de la cinquantesima pasqual—, per a donar gràcies per la sega. El terror de la humanitat redimida —la terra del nostre salm— **ha donat el seu fruit.** Sant Jaume, com els altres apòstols, és alhora fruit de la terra humana i de la benedicció de Déu. La benedicció de Déu correspon a l'acció del sembrador. Sense la llavor, la terra era eixorca. El pecat d'Adam havia portat la maledicció de Déu sobre la terra (Cf. Gn 3:17-19), que no produïa sinó violència. I començà la llarga preparació de la humanitat per a poder-hi sembrar en la plenitud dels temps la llavor de Déu. De la llavor del Verb i de la terra verge de Maria en sortí Jesús, el Crist, fruit assaonat de Déu i de la humanitat. I Jesús

La collita apostòlica

(Salm 66 -H. 67-: 2-3. 5. 7-8 R.: 4)*

JOSEP M. ARAGONÈS

es féu alhora sement i sembrador. Així la seva mort i la seva resurrecció, colgades al cor dels homes, lleva el fruit de la salvació i fa abundant la collita, d'acord amb la sentència de Joan 12:24 de la paràbola del gra de mostassa (Mt 13:31ss.). Certament la comunitat eucarística pot estar joiosa i proclamar que **el Senyor, el nostre Déu, ens beneeix.** (v. 7b).

Alegria dels pobles

Els Apòstols són la joia de tots els pobles. Escollits per Jesucrist per a ser testimonis de la seva resurrecció enmig del món, ells amb la seva predicació, amb l'exemple de la seva vida i amb la fidelitat a Jesús mantinguda fins a la mort, han sembrat la llavor de l'Evangeli per tot el món. I aquesta sembra apostòlica ha donat i dona el seu fruit. **La paraula del Senyor s'anava escampant i difonent,** testimonia el llibre dels Fets (12:24). Tota la història de la humanitat, a partir de l'activitat apostòli-

ca, dona testimoniatge de l'esplet evangèlic i de com a través dels Apòstols es demostra com el Senyor regeix i guia tots els pobles de la terra. **Vós regiu el món amb justícia, regiu les nacions amb rectitud i guieu tots els pobles de la terra** (v. 5). Així tota la terra pot conèixer els designis de Déu i tots els pobles contemplar la seva salvació (v. 3). És llavors que la comunitat eucarística, celebrant la memòria de sant Jaume, canta la seva joia i prega perquè es faci extensiva a tota la humanitat: **Que us lloïn les nacions, Déu nostre, que us lloïn tots els pobles alhora** (v. 4). Vet aquí la vessant missionera de la festa dels Apòstols. Si nosaltres sentim la joia i l'agraïment en els nostres cors per la predicació apostòlica, perquè Déu s'ha apiedat de nosaltres, ens ha beneït i ens fa veure per la fe la claror de la seva mirada, també hem de sentir la força expansiva de l'Esperit que ens empeny a donar testimoniatge de la nostra fe fins als confins més llunyans de la terra. Que tota la humanitat pugui venerar Déu d'un cap a l'altre de la terra (v. 8b).

Conservar la fe

Els Apòstols van sembrar arreu la llavor de l'Evangeli. Nosaltres som fruit d'aquesta sembra. Nosaltres i la vida dels nostres pobles hem estat impregnats de l'essència de la predicació apostòlica. El que hem rebut, no ho podem malbaratar. Cal que ho conservem, tot difonent-ho al nostre entorn, tal com el prefaci de la missa d'avui ho fa present: **El seu guiatge i el seu patrocini ajuden a conservar la fe dels nostres pobles i a propagar-la per tota la terra, i anima els pelegrins perquè arribin feliçment a Déu per Crist Senyor nostre.** És molt important que ho tinguem present. I que en aquesta hora, no gens fàcil, que ens toca viure, ens disposem a donar un testimoniatge valent de la nostra fe, en comptes de marrir-nos en lamentacions sobre l'onada d'indiferència o de persecució que ens cau a sobre. A l'hora de començar l'evangelització del món, Jesús en va tenir prou amb dotze testimonis, i encara un va fer fallida abans d'hora. Aquest grupets de creients valents van escampar arreu la llavor de l'Evangeli. En un món que no era pas gens fàcil, tampoc. Però ells, els Apòstols, eren creients convençuts, valents, que una vegada van haver dit sí a la crida de Jesús, i confirmats per l'Esperit Sant, res ni ningú no els va poder deturar. Que Déu enforteixi la seva Església —que som nosaltres— amb el testimoniatge de sant Jaume i faci que, pel seu patrocini, ens mantinguem sempre fidels a Crist, tal com demanem en la col·lecta d'avui.

* Solemnitat de sant Jaume, apòstol - 25 de juliol.

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

TU TAMBÉ POTS SER "MARE SOS"

.....en una "ALDEA INFANTIL SOS", obra basada en els següents quatre principis:

Una mare... que amb el seu amor i les seves atencions recupera físicament i emocionalment l'infant abandonat.

Uns germans... a totes les cases hi viuen infants de diferents edats i sexes.

Una vida integrada en la societat... com els altres infants van a l'escola de la seva localitat i juguen amb ells, riuen i són feliços.

La "mare SOS" s'ocupa de 7 o 8 infants i administra la casa que li ha estat assignada.

Oferim:

- Una Llar equipada en una "Aldea Infantil SOS"
- Pressupost mensual per a la llar.
- Suport social i psicològic.
- Contracte de treball: sou + S.S., vacances, etc.

Es requereix:

- Edat entre 28 i 40 anys.
- Ser soltera o vídua sense fills
- Vocació maternal i capacitat de lliurament
- Aptitud per organitzar i administrar una casa

Si hi estàs interessada truca, si et plau al tel.: (93) 417 75 39

Diu en Joan Cortadellas, Director General d'Atenció a la Infància:

"Necessitem una xarxa de famílies acollidores"

La infància maltractada és un tema que, quan se'n sent a parlar, posa la pell de gallina; sembla impossible que algú pugui maltractar un nen, però... La realitat és una altra; només a Catalunya prop d'uns 12.000 infants, són maltractats; el seu entorn de per si desestructurat, va acompanyat de l'atur, de la manca d'un habitatge prou digne, de la droga, d'una família incapacitada. I com afirma Joan Cortadellas: "El maltractament no és sols l'agressió física, sinó també l'agressió psíquica, la negligència d'uns pares que no vacunen el seu fill i com a conseqüència d'això pot morir. Cal remarcar que si un nen no rep mai una carícia, el seu desenvolupament pateix un retard considerable... El cas més patètic que hem tingut és el d'un nen al qual els pares deixaven sol tot el dia, amb un gos i el biberó penjant d'una corda, i quan tornaven, ell ja dormia, i que no parlava sinó que bordava".

—De quina manera són atesos aquests infants?

—Per mitjà dels Serveis Socials d'Atenció Primària, situats als Ajuntaments, els quals detecten les situacions d'alt risc social, generalment a través dels mestres o dels monitors de l'esplai. Aleshores, aquests assistents socials col·laboren amb els Equips d'Atenció a la Infància i Adolescència (EAIA), formats per personal especialitzat en infants amb un alt risc social. Aquests equips avaluen el cas i aconsellen que el noi sigui tractat segons un dels 5 grans grups d'ajut:

El nen es queda amb la seva família perquè, si s'ajuda els pares, no caldrà retirar-lo del seu ambient. Per exemple, es busca feina al pare o a la mare i, a l'infant, se li facilita l'ingrés a una llar infantil o a un centre obert.

Si això no fos possible, es busca algun parent pròxim que es pugui fer càrrec de l'infant i nosaltres aportem a la família un suport tècnic i econòmic.

Una altra possibilitat és que el noi vagi a una família alternativa; aquest és un tema —precisa, molt seriós— gens relacionat amb l'adopció; que quedi entès, una família acull un nen que, si està amb ells, no caldrà que estigui en un centre. El temps d'estada serà com a màxim d'un any, i si s'hagués de perllongar, també s'ha de saber que hi ha una circumstància que ho fa necessari. Sobretot, que el cas no s'eternitzi! **Somriu:** Partim de la base que un nen ha d'estar amb els seus pares, i, en el pitjor dels casos, s'hi estarà el menys temps possible. Estem a punt de signar convenis amb els ajuntaments, perquè creiem que la distància entre la família real i l'acollidora ha de ser mínim. I ha d'existir un equip que faci el seguiment de totes dues.

—Però, per a un nen això ha de resultar molt difícil...

—No —nega amb rotunditat— tant el nen com la família que l'acull han de tenir molt clar que això és temporal, i mai no s'han de fer cap il·lusió. És com el noi que és a un centre i posa afecte en els monitors...

—Però, aquí es tracta d'una família, i de conviure-hi...

—Bé, aquesta és una qüestió delicada, que tanmateix funciona. Amb aquest recurs actualment hi ha 1.300 nanos, entre infants que estan amb la seva família i amb una família alternativa. Aquests 1.300 acostumen també a recórrer a centres oberts que ac-

tuen de pre-tallers, i acullen els nanos que ja no encaixen amb el sistema escolar, o que han acabat l'EGB i no poden seguir-hi ni treballar perquè encara no tenen 16 anys. És preocupant que en la franja dels 14 als 16 anys és on es forma més delinqüència.

Aquests centres els ocupen i preparen per la vida laboral.

En últim terme, hi ha 150 Centres Residencials on van els infants i adolescents que no poden viure amb els seus pares; n'atnem uns 2.200 amb aquest recurs, i en total uns 6.000, que és la meitat. Falten recursos, existeixen 20 centres de la Generalitat i 130 de privats a d'altres d'Administracions.

Poden ser grans —d'uns 121 nens— o petits —de 8—, i molts estan en mans de comunitats religioses.

—Com es pensa solucionar la manca de recursos?

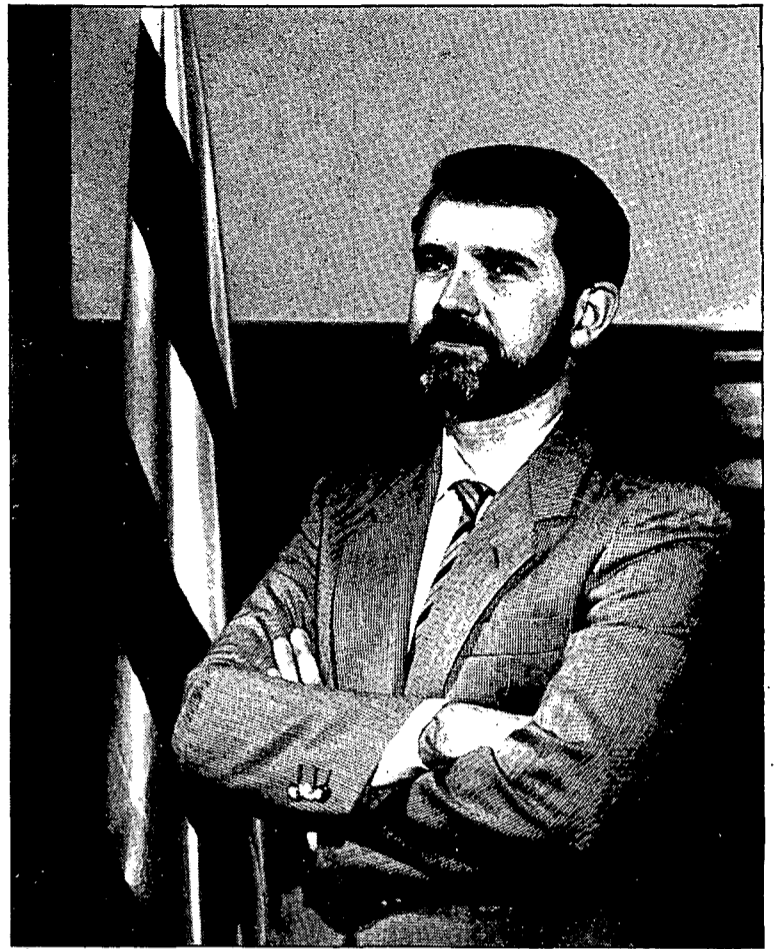
Les nostres propostes anirien per diverses vies. Creiem que les comunitats religioses podrien atendre nois amb alt risc social, en lloc del que fan, o a més a més... Molts seglars poden fer de mestres, però no s'hi ha tants que puguin muntar una llar d'acollida i viure-hi

(no sols passar-hi 7-8 hores); a més, es necessitarien moltes persones i el nano quedaria marejat. És millor que dues persones facin aquesta opció de vida (fins i tot una parella) i que tingui continuïtat. Mira, ara per ara, necessitem gent per un Centre de la província de Barcelona i per un altre de Tarragona.

A continuació, demanem que si hi haguessin persones o també comunitats religioses que tinguessin immobles que ens poguessin cedir, podríem ampliar els centres d'internament. Tenim 140 peticions d'internament que no podem cobrir... I com que servirien per a nois, les barreres arquitectòniques serien relatives.

Finalment, crear una xarxa de famílies d'acollida que facilités la descongestió dels Centres d'Acollida, i durant una setmana o com a màxim un mes acollissin el nen mentre un especialista fa el diagnòstic. Nosaltres paguem la despesa del menjar. Aquest recurs demana una certa preparació, una gran dosi de dedicació i de cap manera és un negoci. És un servei.

—El tema de l'adopció és totalment diferent del que hem estat parlant fins ara; la gent es

En Joan Cortadellas se sent optimista del servei de l'entitat.

queixa que el procés és molt lent.

—Veuràs... Hi ha molt pocs nens petits que puguin ser adoptats i que els pares hi renunciïn per sempre i que estiguin sans... De casos en què els pares encara vulguin tornar a tenir el seu fill n'hi ha una mica més, però sobretot n'hi ha molts a partir dels 10 anys en amunt, i aquests, la majoria de persones que demanen per adoptar, no els volen. Els darrers anys només s'han pogut tramitar unes 200 adopcions de les 1.000 sol·licituds anuals que rebem. Si es triga tantíssim, és perquè la demanda s'arrossega més i més temps. Tot i això, t'asseguro que arriba una parella amb un alt grau de disponibilitat, que accepta nens grandets, germans, fins i tot deficients, i aquesta passarà per davant de les altres. A més, es donen casos en què l'adopció fracassa, i la parella s'ho passa malament...

—Quina acollida ha tingut el telèfon de l'Esperança, el 900-300-100?

—Molt bona; va néixer per ajudar a canalitzar les denúncies de maltractaments. Després ho vam ampliar: no ha de ser el telèfon dels maltractaments, sinó d'ajut a la infància. I fa aquesta tasca, canalitza i orienta vers el departament corresponent les consultes, des d'orientació escolar a colònies d'estiu.

Va aparèixer, a mitjan mes de maig d'enguany, juntament amb la campanya contra la mendicitat infantil. Quan es troba un nen captant, s'avisava la Policia Municipal o els Mossos d'Esquadra. Aquesta campanya també està donant bons resultats... Conti-

nua amb el tema del telèfon, sabem que n'hi ha també a Bolònia, a Bèlgica i, ara, a la Comunitat d'Extremadura. I ens hem coordinat amb totes les policies municipals i l'Associació Catalana de Municipis.

—Hi ha la possibilitat que es creï un Adjunt del Síndic de Greuges específic dels temes sobre la infància?

—Existeix una proposta de llei al Parlament per crear aquesta figura, però seria important que no solament actués per atendre les queixes dels mateixos infants, sinó que fos un promotor dels drets de l'infant. Els infants no es poden organitzar; per tant, mai no reivindiquen, i els seus pares, que haurien de cridar per ells, no ho fan perquè els han abandonat.

—Per què va acceptar aquest càrrec?

—Bé, vaig entrar a la Generalitat l'any 81 per tal de col·laborar amb la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors. Procedeixo del camp de l'organització administrativa i empresarial, i el tema m'atrau d'una manera especial. I vaig acceptar... Sobretot em refio molt dels tècnics que tinc al meu voltant, molt ben preparats i amb moltes ganes per la seva tasca. Portem la Direcció General entre tots i som unes 450 persones, 150 de les quals treballen en els serveis centrals.

—Acabada l'entrevista, Joan Cortadellas afegeix un comentari esperançador: "Crec que tots aquests esforços invertits valdran la pena i que algun dia donaran resultats positius..."

NÚRIA ORIOL PALAREA

Una Direcció General per a la Infància

El nou Departament de Benestar Social ha modificat la distribució de competències respecte als temes de la infància. Abans, tant els infants en situació d'abandonament com en situació de delinqüència, depenien de Justícia. I les llars infantils, juntament amb els infants amb un alt risc social, depenien de Sanitat, concretament de l'ICASS (Institut Català d'Assistència i Serveis Socials). Actualment, les llars han passat a dependre d'Ensenyament i els infants abandonats i amb un alt risc social han entrat a la Direcció General d'Atenció a la Infància, regida pel Sr. Joan Cortadellas i que fou creada el setembre del 1988.

En un principi, s'ocupen del Benestar Social de tota la infància, però especialment de la més abandonada, ja que els infants en una situació considerada normal són atesos per altres Departaments i serveis com Cultura, Esport, Ensenyament i Joventut.

El pressupost durant el primer any ha estat d'uns 2.500 milions de pessetes, i per la gran i positiva expectativa que han despertat esperen que es pugui augmentar per tal d'ampliar les seves línies d'actuació. Col·laboren molt amb les altres Institucions i Ajuntaments de tots colors perquè, del que es tracta, és de sumar esforços.

Per a finals d'any es preveu que s'aprovarà la Convenció sobre els Drets de l'Infant, la qual cosa crea un marc legal que obligarà tots els països signants a adequar la seva legislació sobre els temes de la infància. Així i tot, no existeix encara un Tribunal Internacional específic de la Infància.

N.O.P.

**Catalunya
Cristiana**

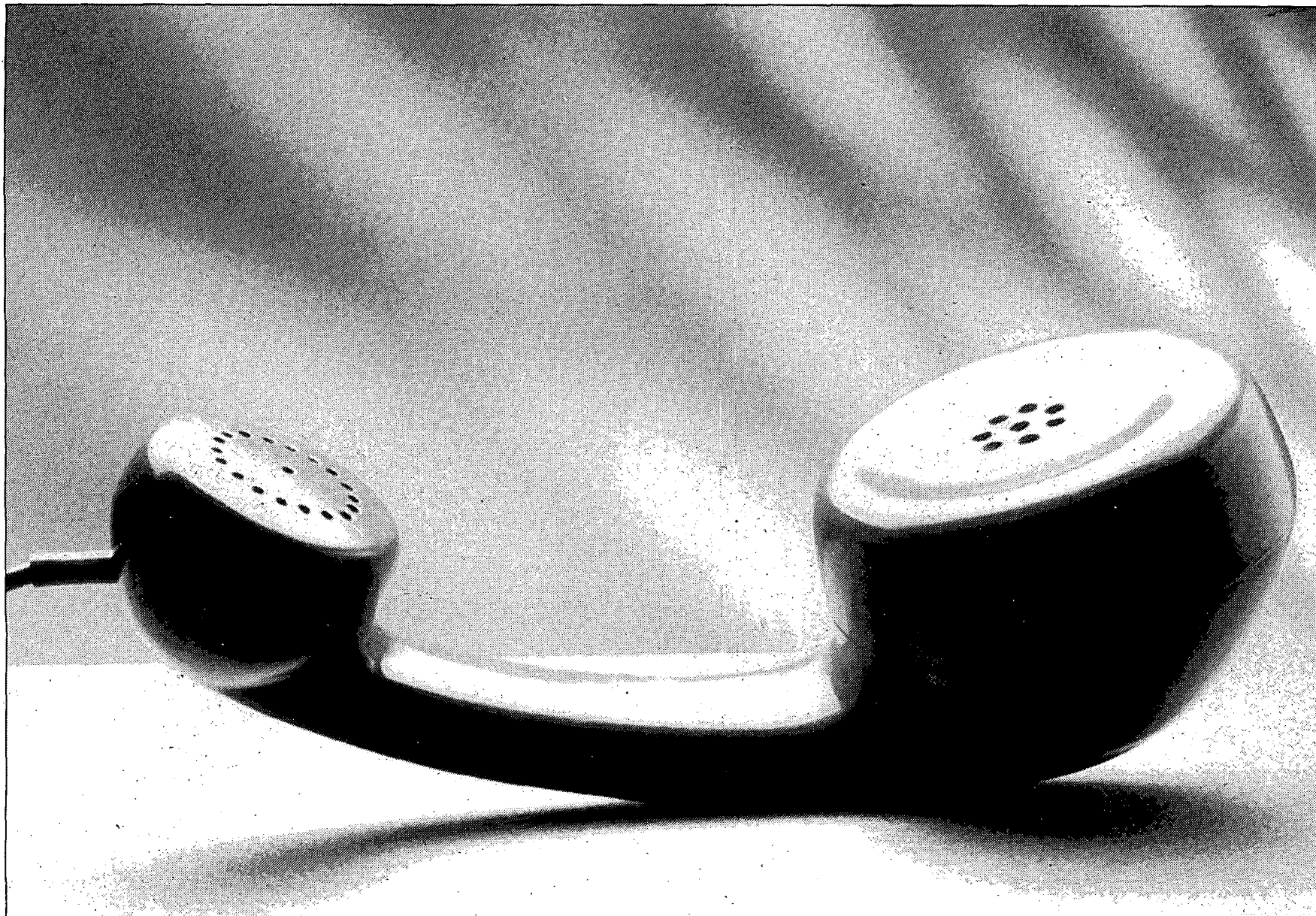
El semanario de
más difusión
de Catalunya

VALENTINE

La pintura ideal

GENERALITAT DE CATALUNYA

AQUEST TELÈFON SAP ESCOLTAR

Qualsevol dubte, avís, idea o suggeriment sobre el món dels infants, serà escoltat.

Perquè el Departament de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya posa a la seva disposició el

Telèfon de la Infància.

Un telèfon important, per als nostres nens, que sabrà informar, atendre i ajudar a solucionar tots els temes

que afectin directament aquells qui seran el futur de Catalunya. Una sola trucada al **900 300 100** posarà en moviment tot un grup d'especialistes en saber escoltar i respondre.

Departament de Benestar Social

Amb la col·laboració de la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis.

PER AJUDAR

ELS NOSTRES NENS

SOM 6 MILIONS

LA SARDANA I LA DANSA

Concursos musicals

JOSEP VENTURA

Oferim un breu memorial dels concursos musicals encara vigents, tres en total. El 15 d'agost acaba el termini d'admissió d'obres del cinquè premi Musical de Composició sardanista de les viles de Ceret i Banyoles, que admet només sardanes i cal presentar a Ceret. Els premis són de 7.000 FF el primer premi, 4.000 el segon; 2.000 el tercer, 1.000 el quart i 1.000 el cinquè. A més s'hi adjudicarà el premi popular amb 2.000 FF. Les sardanes, cal enviar-les a l'Oficina Municipal de la Cultura, Ajuntament de Ceret codi postal 66400, tot fent constar al sobre "Cinquè premi Musical de Composició".

També hi ha convocat el premi Ciutat de Reus, de composició sardanista, que tancarà el termini d'admissió el dia 8 d'octubre. Els premis són: primer, 150.000 pts; segon, 125.000 pts; tercer, 75.000 pts; i dos accèssits de 15.000 pts. cada un. També hi haurà un premi popular de 75.000 pts. Les obres, sardanes, cal enviar-les al Patronat pel Foment de la Sardana, Apartat de Correus 120, Reus, codi postal 43280, i indicar al sobre "Concurs Ciutat de Reus de composició sardanista".

Recordem també el premi "Ramon Serrat", que tancarà el termini de presentació de sardanes el dia 15 d'octubre. Els premis a concedir són: el primer, de 125.000 pts; el segon, de 85.000 pts, i el tercer, de 45.000 pts. Les sardanes finalistes, tindran un accèssit de 10.000 pts cada una, i també hi haurà el premi popular amb 25.000 ptes. Les obres es poden enviar, indistintament, al Centre Cultural de Terrassa (Rambla d'Egara 340, 08221 Terrassa), o bé a l'Agrupació Sardanista de Sant Joan de les Abadesses (Ramon de la Bisbal, 23, 17860 Sant Joan de les Abadesses), o bé al Foment de la Sardana, Casa de la Cultura Catalana, a Ceret, codi postal 66400, tot indicant al sobre "Segon premi Ramon Serrat".

RACÓ DEL LLENGUATGE

El verb i els seus complements (i 4)

ALBERT PERA

Tant si entren amb preposició com si són formats per un adverbi i, per tant, no acompanyats de preposició, els complements circumstancials, o més ben dit, les determinacions, ens indiquen les referències en què es mou l'acció del verb quant a la manera, al lloc, al temps, a la companyia, a la causa, a la destinació, a l'instrument, etc. Caminava de puntetes i a les fosques (manera). Ens trobarem prop del Camí Ral (lloc). Les vacances comencen el primer dia d'agost (temps). Vaig a la universitat amb un amic (companyia). No es va jugar el partit per culpa del mal temps (causa). Cal saber patir per una causa justa (destinació). Gratava el terra del bosc amb un bastó punxegut (instrument).

Els complements detallats fins ara són amb verbs de predicació completa o verbal, anomenats així perquè declaren una acció del subjecte en forma de comportament. Al costat del predicat verbal contemplem el predicat nominal, que també s'anomena terme predicatiu o complement aribut, el qual

ens manifesta una qualitat del subjecte i hi és enllaçat amb un verb copulatiu (verb de predicació nominal), com: ser, estar, semblar, esdevenir, aparentar, presentar-se, creure's, tornar-se, posar-se, quedar-se, aparèixer, fer-se, etc. La lliçó és fàcil. El meu germà està malalt. Aquell noi sembla tímid. La seva xicota aparentava uns vint anys. El dia es presenta rúfol. Aquest home es creu molt savi. Les peres s'han tornat lloques. Vaig quedar parat. Es posarà furios. La qüestió apareix ben clara. Es faran rics en poc temps.

De vegades, el terme predicatiu va després d'un verb de predicació completa i, en aquests casos, veiem que modifica el subjecte i el verb alhora. La nena caminava adelerada. La parella va viure feliç. En Jordi l'escoltava complagut. La mainada jugava entusiasmada.

La qualitat del subjecte que expressen els predicatius sol ser-ho mitjançant ad-

jectius, encara que, en alguns casos, compleix aquesta missió un substantiu: Aviat serem avis. El meu cosí és metge.

També és possible que l'acció del predicatiu recaigui sobre complement directe: L'assemblea va elegir en Raimon president. Les riqueses no fan l'home feliç. Pau Calsals és considerat una glòria nacional.

Alguns predicatius poden ser introduïts per una preposició: El tinc per un bon amic. El van tractar de ximple. Sempre han passat per rics.

Perles ortogràfiques

L'Ajuntament de Mataró va fer públic un Band sobre la venda de llet a granel recordant l'obligació de suministrar la llet per una o varies centrals lleteres. Invoca el Reglament d'indústries làctees i anuncia que seran sancionats i tancats els establiments que en facin cas omís, Comenceu a esbrinar-ne les perles i la setmana que ve us donaré la solució per si us n'heu descuidat alguna.

COSTUMS I TRADICIONS

Frases, farmacèutics i altres "efes"

ESTEVE BUSQUETS I MOLAS

Algunes preguntes meves, un metge amic m'explicava, fa anys, que antigament hi havia convents de frases que feien la competència als farmacèutics. Aleshores en deien apotecaris. Als laboratoris dels convents hi elaboraven remeis com un aixarop dit de les tres "efes" perquè curava flemons, febres i malalties del fel.

No sé si encara no, hi ha algun, d'aquests convents. En tot cas, com passa amb l'Aigua del Carme elaborada a Tarragona, el producte ve avalat per un farmacèutic. No en conec detalls, però amb els anys, suposo que si encara resta algun convent amb laboratoris mèdics, compta amb la direcció d'algun especialista competent, la qual cosa no vol dir que negui competències als frases.

Altra cosa són els licors —generalment estòmacals— com una reminiscència, potser, dels medicinals. Per exemple, les Aromes de Montserrat, o el "Chartreuse", aquest també, tarragoní. Tornem, però, als religiosos dedicats als remeis.

Segons que sembla, la major part ho feien només per caritat i fins benèfics. Fins i tot hi hagué algun conflicte. Concretament a Barcelona, els apotecaris tenien el privilegi de fer la "Triaca magna", el "Mitridat", la "Salvia imperial", i potser alguna medecina més de l'època, però els dominics, sense fer cas del privilegi, elaboraven la "Triaca" i la despatxaven, així com altres receptes, no clandestinament com podria suposar-se, sinó a porta oberta en una botiga al convent de Santa Caterina.

Això succeïa en el segle XVIII, i no sé si a la darrerria d'aquest o a inicis del XIX, quan sorgí el citat aixarop de les tres "efes", que no era tal, sinó un elixir. Que per cert, no sols es deia de les "tres efes" per la raó abans dita, sinó perquè l'elaborava Fra Francesc Ferrer.

Fos com fos, algú va violar el secret de la fórmula perquè, ja desaparegut el convent, encara hi havia cases arreu del país que se la sabien i la passaven de pares a fills. El citat dominic pogué veure encara com apotecaris, i fins adroguers, li feien la competència d'una manera descarada. Concretament es citava una adrogueria del carrer de la Princesa que feia l'elixir més bé que el conventual, i fins venia els productes per elaborar-lo a casa, dins d'una bossa que era coneguda pel nom de "la paperina del frare".

Sigui com sigui, aquells temps i productes passaren, i encara en desaparegueren uns quants més, com l'ungüent de la Mare Tecla, o el bàlsam del Pare Tranquil. Si en perdura algun, és, com hem dit abans, sota la direcció tècnica d'un professional.

Els romanços satírics parlaven d'alguns remeis en llatí macarrònic: "Per trampas et timbalas, / medicinas semper malas, / cum papiris et morteris, / bonis, malis, falsas, veris..." És clar que es tractava d'un romanço fustigador de l'ús que es feia del llatí en les receptes i pots d'apotecari; però, també era indicatiu de la poca fe que tenia la gent en les medecines no casolanes.

AMICS DE MEDJUGORJE

PELEGRINATGE MARIÀ A MEDJUGORJE (Iugoslàvia)

18-23 agost 1989

Informació

AMICS DE MEDJUGORJE

Tel. (93) 410 32 65

UE ULTRAMAR EXPRESS

Dpt. Religió

Ramblas, 109 08002 Barcelona Tel. 301 12 12

SI TÉ VIDEO: LLOGUI LES MILLORS PEL·LÍCULES

A VIDEOLAR VISITANS!

Ampli i variat catàleg de pel·lícules. Selecció i qualificació moral. Qualitat cinematogràfica.

- A LA SEVA FAMILIA VEURÀ EL QUE DESITGIN, NO EL QUE ELS IMPOSIN.
- SELECCIÓ I SEGURETAT MORAL DE CADA UN DELS SEUS TÍTOLS
- SERVEI OPCIONAL A DOMICILI

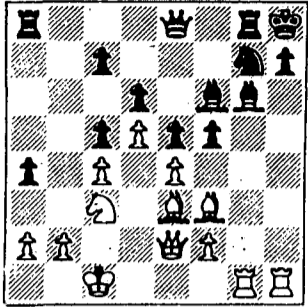
Balmes, 114 P. Baixa (Xantra Provençal) Tel. 215 70 71 08008 Barcelona

ESCACS

per JAUME MORA

DIAGRAMA 283

Blanques juguen i guanyen.

És allò de la peça sobrecarregada, sabeu?

Solució al diagrama 282

1... Cf5-h4, 2 Te2-e3 Aa6-c8, 3 Db3-c2 Ac8xh3, 4 Ah1xe4 Ah3-f5, 5 Ae4xf5 Ch4xf5, 6 Te3-e2 h5-h4, 7 Tg1-g2 h4xg3+, 8 Rh2-g1 Dh7-h3, 9 Cf1-e3 Cf6-h5, 10 Rg1-f1 Tg8-e8
Les blanques abandonaren.

JEROGLÍFIC

per SNOB

¿ES BO AQUEST PORTER?

ZAS

Solució al 512

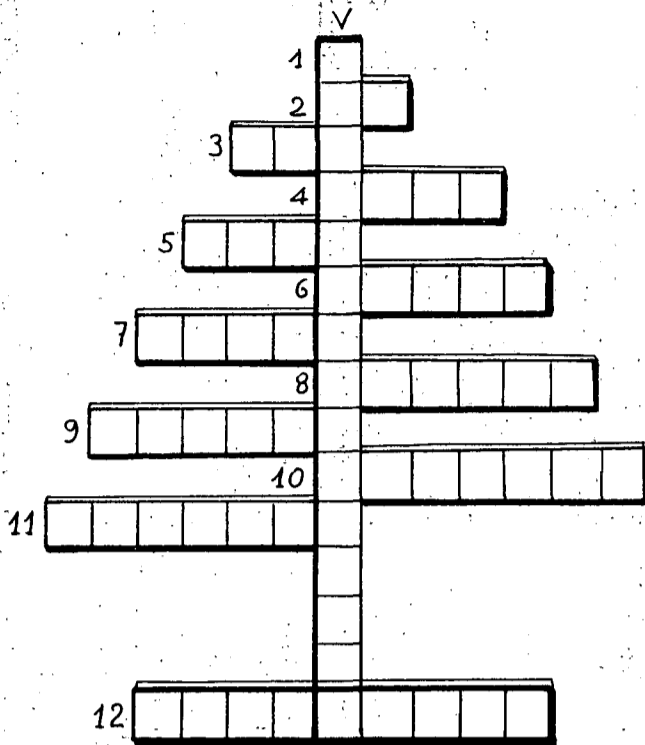
UN IMPRÈS

(1) UN IMPRÈS

ENCREUATS

per ROSA COLLELL

Una paraula vertical, segons la definició i a dreta i esquerra, com es pot veure en el dibuix han de coincidir els mots amb la lletra de la vertical també segons la definició.

LA VERTICAL: Cromatina nuclear que està condensada durant la interfase i forma els cromocentres o nuclèols falsos.

- 1- Consonant muda.-
- 2- Article.-
- 3- Cadascuna de les parts en que és dividit un tot que ha de ser distribuït.-
- 4- Déu de l'amor.-
- 5- Pregar.-
- 6- Agrupació de diversos teixits formant una unitat estructural encarregada de l'acompliment d'una funció en el si d'un animal.-
- 7- Nom d'un profeta.-
- 8- Filla de Betuel i esposa d'Isaac.-
- 9- Prefix que significa diferents entre si.-
- 10- Fer meditació.-
- 11- Caritat, donar a un necessitat.-
- 12- Anunciar per algun senyal un esdeveniment futur.-

SOLUCIÓ

- 1- H.
- 2- El.
- 3- Lot.
- 4- Eros.
- 5- Orar.
- 6- Organ.
- 7- Henoc.
- 8- Rebeca.
- 9- Hetero.
- 10- Meditar.
- 11- Almoïna.
- 12- Presagiar.

FILATELIA

per ENRIC GRAUPERA

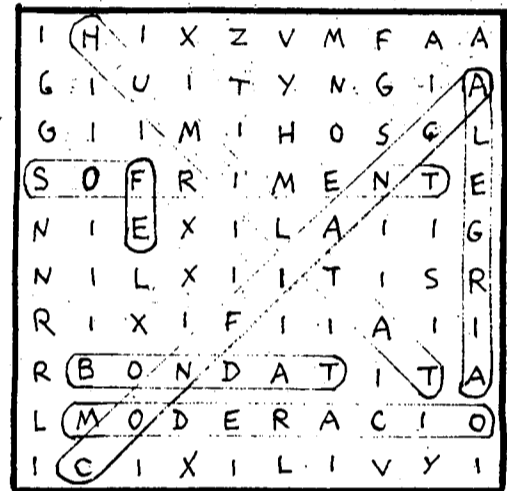
Primer sant biscaí

Valentí de Berri-Otxoa, nasquè a Elorrio (Biscaia), el 14 de febrer del 1827. El 12 de novembre del 1853 ingressà als Dominics d'Ocaña. El 1858, arribà al Viet-Nam. Fou consagrat bisbe als 31 anys. En temps de persecució és denunciat juntament amb els pares Almató, Hermsilla i Josep Shang. L'1 de novembre del 1881 foren decapitats. Fou beatificat el 2 d'abril del 1908, i el 19 de juny del 1988, fou canonitzat. És el primer sant biscaí i Patró de Biscaia.

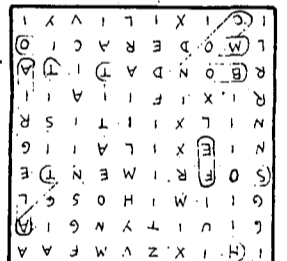
SOPA DE LLETRES

per SNOB

CERCAR 7 ACTITUDS QUE ENS PROPOSA NADAL

DIAG: Confiança, Humilitat.
VERT: Fe, Alegria.
HORIT: Sufiment, Bondat, Moderació.

VARIS

ANGLÈS, francès a domicili. Truqueu al tel. 218 22 31 de 9 a 10 de la nit.

ORGANISTA-concertista amb amplíssim repertori estètic nacional i internacional. Cerco promotor o sponsor seriós que em proporcioni concerts recitals o audicions a catedrals i esglésies. Tel. 339 15 82.

MESTRA amb experiència. Títol Blanquerna, ciències socials i mestra de català, s'ofereix per a escoles. Tel. 799 23 71.

SRTA desitjaria conèixer jove formal de 30 a 42 anys, fins matrimonials. Tel. 798 93 50.

SOLTER 60 anys desitja casar-se amb noia senzilla. Escriviu a l'Apartat de Correus 785/08080 Barcelona.

TALLER de confecció necessita operària de mitjana edat a hores. Amb coneixements de planxa, costura i tall. Es tracta d'empresa familiar radicada a Barcelona. Telèfon 203 18 80 de 9 a 2.

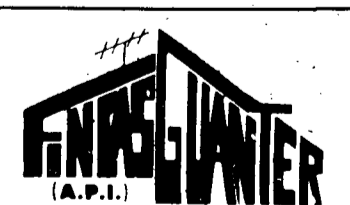
AMB GRUP catòlic de servei altruista als altres, uniria esforços, universitari directiu d'empresa. Prego màxima informació. Apartat Correus 9.159. 08080 Barcelona.

SABADELL. Lloga local 660 m². 250.000 Ptes. Telèfon 725 73 23.

PALETES, es ven mini-grua semiova. Aixeca 11 metres 350 quilos. Preu màxim 175.000 ptes. Telèfon 973/17 50 34 ALBI (Lleida).

CLASSES DE TALL I CONFECCIÓ (C.E.P.P.S.)
Classes de tall i confecció, horari flexible, ambient acollidor. Informació de 5 a 8. C/ Canuda, 4 - Tel. 317 17 90.

VENDES

VENDA DE XALETS I APARTAMENTS en els millors indrets de l'Escala (Costa Brava). Preus interessants. **FINQUES GUANTER (A.P.I.)** Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972).77 02 72.

Pel nostre port passen mariners d'arreu del món. Molts d'ells amb greus problemes. ¿Vols ajudar-los?

L'APOSTOLAT DEL MAR DE BARCELONA

necessita persones voluntàries per cobrir els següents serveis:

- visites a vaixells (dies laborables, matins o tardes)
- guardies de recepció a la residència "Stella Maris" (diumenges de 9 a 15 h. o de 15 a 21 h.)
- guarda nocturn per a la residència (de 21 a 8 h.). Pot dormir i tenir habitació pròpia. Possible ajut econòmic.

Per a aquests serveis, especialment el de visites als vaixells, es convenient, encara que no imprescindible, tenir coneixements d'anglès.

Apostolat del Mar, c/ Varadero, 8 Tel. 319 23 89. (Trucar tardes de 6 a 9, demanant pel Sr. García).

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

.....	125 pts.
.....	250 pts.
.....	375 pts.
.....	500 pts.
.....	625 pts.
.....	750 pts.
.....	875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

AVUI QUE FA SOLET, VAIG AL PARC A TOCAR EL CLARINET

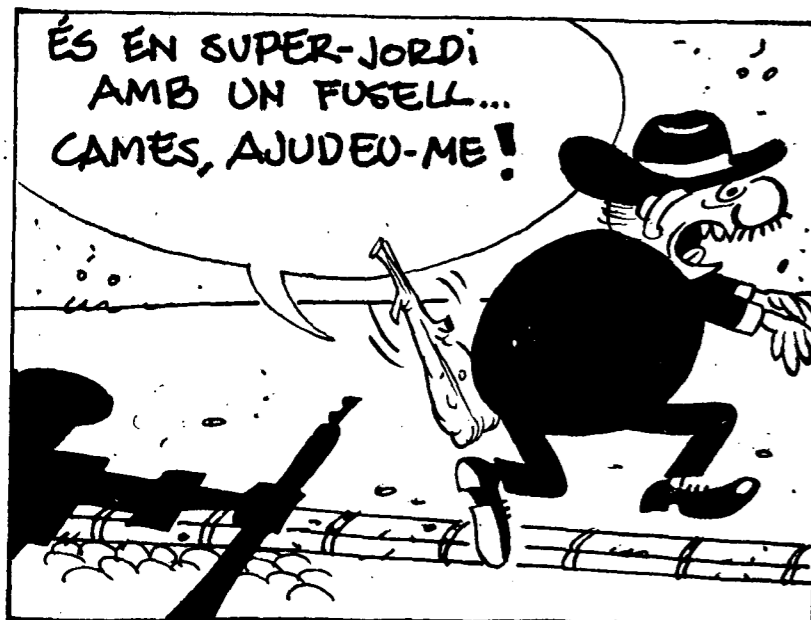
JA FA DIES QUE LA BANDA DE MALFACTORS DRAC-ATA C NO ACTUA

HA, HA, HA! AMB AQUEST GARROT, QUAN ALGÚ TOMBI LA CANTONADA, L'ATRAcare.

EH! QUÈ VEIG? AQUESTA OMBRA...!

ÉS EN SUPER-JORDI AMB UN FUSELL... CAMÉS, AJUDEU-ME!

AH! QUIN DIA MÉS PACÍFIC...

GALI

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 468

Històries d'Eixerits

La platja

La mar és imponent. M'imposa aquella immensa extensió d'aigua que arriba més enllà d'on pot arribar la nostra mirada. I aquella cançó enfadada de les ones que, una darrera l'altra, arriben sense parar mai a la sorra de la platja, i allà desapareixen com per art d'encantament.

L'altre dia, feia molta calor, i decidírem anar a la platja a banyar-nos. Hi havia molta gent, i va costar-nos una mica trobar un indret on poguéssim encabir-nos amb tranquil·litat.

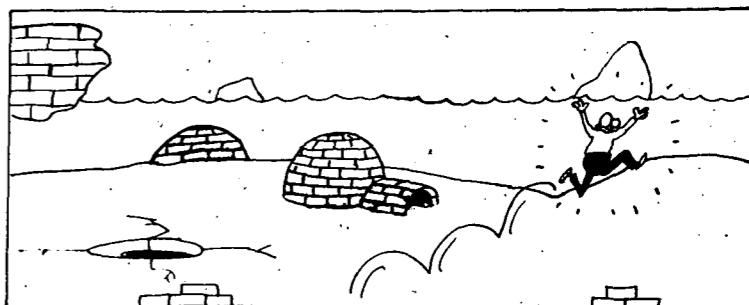
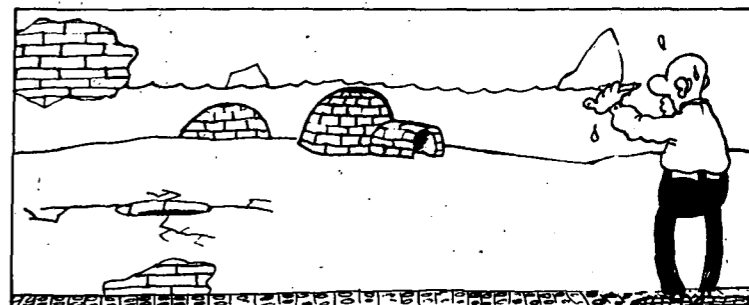
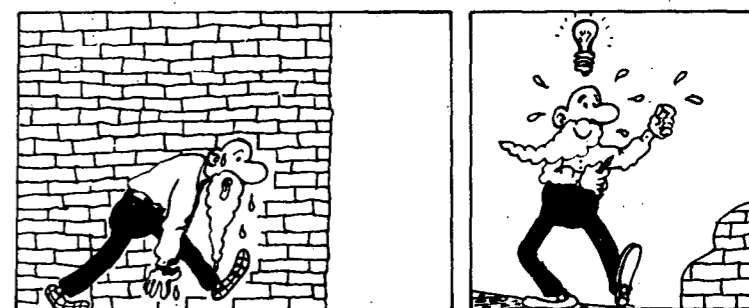
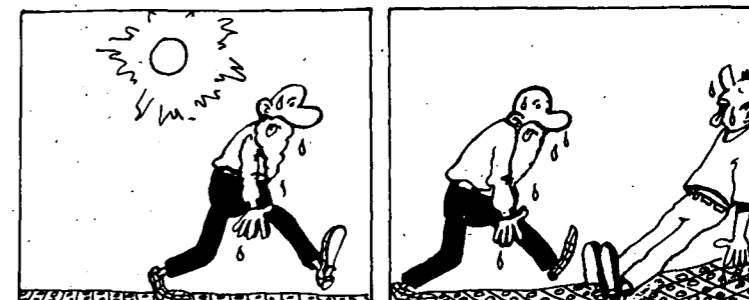
Nedar m'agrada. No és pas que en sàpiga molt, eh?, però ja procuro no allunyar-me mar endins i no apartar-me gaire del pare. Ell sí que en sap molt, de nedar. La mare també; però, em sembla que no tant. La meva germana neda com un peix i va més per les seves.

Tots plegats, ja una mica cansats, decidírem fer un castell de sorra, i ens en sortírem bastant bé. Em vaig empipar una mica perquè una pilota, que no sé d'on va venir, n'ensorrà una bona part, i vam haver de refer-lo. Què hi farem? Pacència!

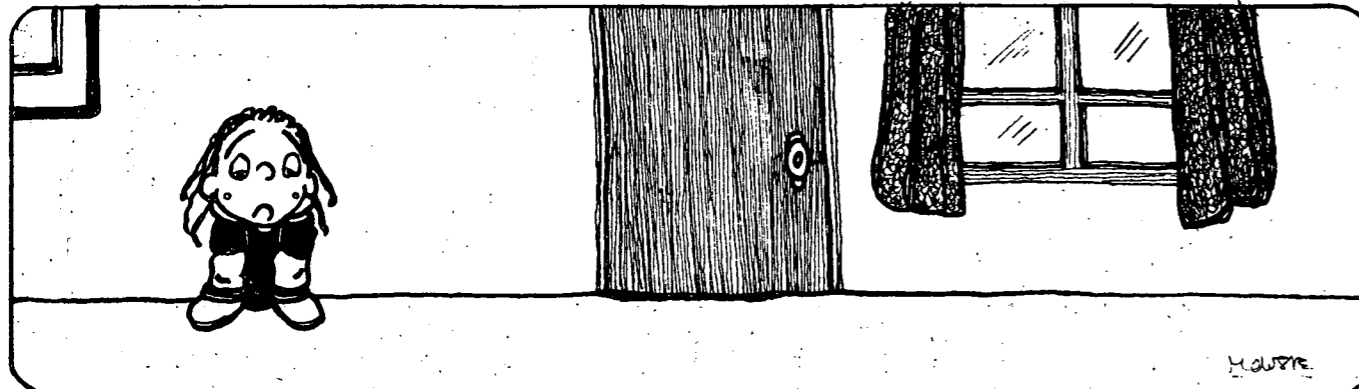
La mare em va ben empastifar de crema per protegir-me del sol. La sorra se m'enganxava per tot el cos i les dutxes no funcionaven. Pacència! Quina feina que tinguérem, a l'hora de marxar, per quedar-nos nets de sorra. Vam arribar a casa ben suats. Una bona dutxa ho arreglà tot.

Ara reposo i llegeixo. I si tanco els ulls, encara em sembla que sento la remor de les ones.

L'Eixerit

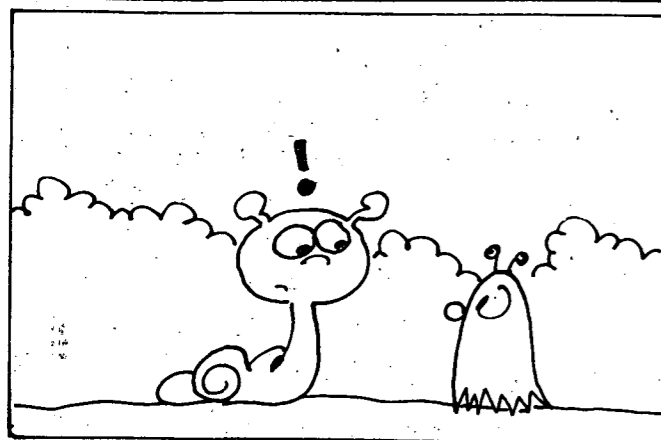
ESTIC MOLT CONTENTA PERQUÈ DURANT LES VACANCES NO M'AVORREIXO GENS, SEMPRE ESTIC VIATJANT, MAI NO SÓC A CASA, SEMPRE JUGANT, SEMPRE DE GRESCA. NO TINC PAS TEMPS D'AVORRIR-ME.

SIGRRIÓ

i TOTES LES BESTIOLES CULTES i INTELLIGENTS VOLEM FER UNA TROBADA.

OH! QUE BÉ! MAGRADARA MOLT VENIR.

BÉ... DUBODO QUE AMB TU PODREM FER UNA EXCEPCIÓ.

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli de diumenge: Evangeli segons Sant Lluç, capítol 10, versets del 38 al 42 (Lc 10:38-42).

Reflexionem: 1. Marta era una bona dona, estimava Jesús, i volia obsequiar-lo de mil maneres. El que feia, calia fer-ho. Però sense oblidar que, quan rebem un amic a casa, el millor és acollir-lo cordialment, escoltar-lo, estimar-lo.

2. Jesús vol dir-li que allò més important és escoltar Déu, escoltar Jesús, escoltar la seva Paraula, el seu Evangeli, i estar disposats a seguir-lo cada dia amb més fidelitat. Maria va pensar que, ja que tenien l'oportunitat que Jesús s'estigués amb elles, era molt més important escoltar-lo i aprendre allò que deia.

3. De vegades, ens pensem que pregar, participar en la celebració de l'Eucaristia, lloar Déu cantant, anar a catequesi, etc., no serveix per a res. Però, estimar Déu i donar-li gràcies és el més important. Sense això, després tampoc no fariem bé les coses ni estimaríem els altres.

El mossèn

EL LLENYATAIRE I LES MONEDES D'OR

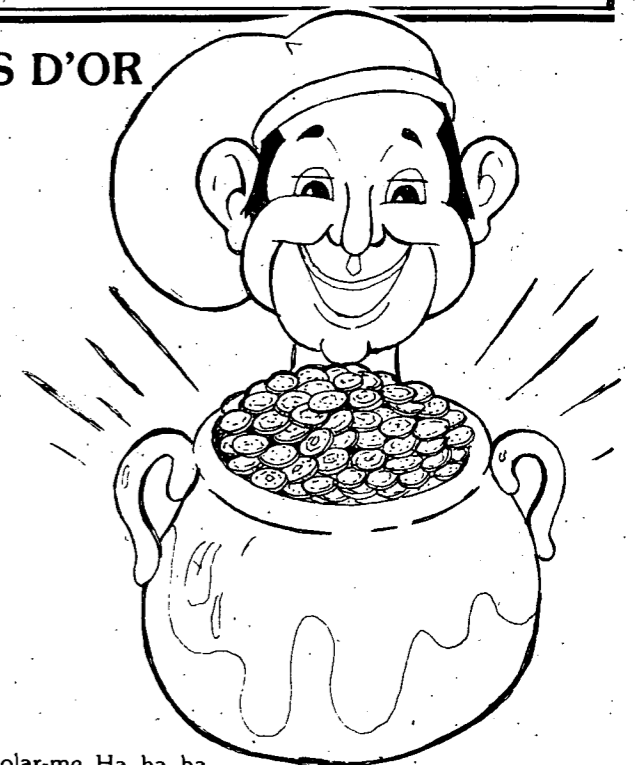
Diu la llegenda que, al final de l'Arc de Sant Martí, es pot trobar una olla plena de monedes d'or. També diu la llegenda que aquesta olla la vigila un nan dolent, molt dolent.

Vet aquí que una vegada un jove llenyataire, molt valent, va decidir marxar de casa seva per anar a buscar l'olla llegendària. El jove volia trobar les monedes d'or per ajudar els seus pares, que vivien en la misèria.

—No pateixis, mare; tornaré aviat, i els nostres problemes s'acabaran —va prometre el noi en acomiadar-se de la seva pobra mare.

El camí era llarg. Els dies i les nits es van anar succeint, i el llenyataire no parava de caminar. Va conèixer pobles i ciutats, va creuar rius i muntanyes. Va trobar-se pel camí amb homes i dones que creien que la història de l'olla era mentida. Però, ell mai no va perdre l'esperança ni el coratge i, després d'uns anys i moltes aventures... Heus aquí que un matí, quan estava dormint a una clariana d'un bosc, una llum molt forta li va fer obrir els ulls. El noi no s'ho podia acabar de creure. Davant seu, uns raigs de llum semblava que naixien de terra per llençar-se decididament cap al cel. Encara va trigar uns segons a adonar-se del que passava. Era l'Arc de Sant Martí. Allò que tant havia buscat, ara ho tenia a l'abast de la mà. Una mica atabalat, encara, el jove llenyataire va decidir enfilarse pels raigs de llum. Amb una mica de por, hi va posar primer un peu, i després, l'altre. Veient que la superfície era prou ferma, es va posar en camí. I el camí era molt bonic, pujava entre els núvols i s'acostava al sol i als estels; i, després, tornava a baixar, fins a arribar a un lloc preciós, ple de flors, de llum, de colors, de papallones i d'ocells que no deixaven de cantar. El noi estava meravellat. I quan encara no havia tingut temps de reaccionar, va veure al seu davant allò que tant havia desitjat: l'olla plena de monedes d'or. Abans d'acostar-s'hi, va comprovar que el follet dolent era ben adormit i, llavors, sense pensar-s'ho dues vegades, va agafar l'olla i va arrencar a córrer, cames ajudeu-me, cap a l'altre extrem de l'Arc. A mesura que s'allunyava, podia sentir els crits del follet, el qual, en despertar-se, s'havia adonat de la desaparició de l'olla. A mig camí, quan ja no el sentia, va seure una estona per descansar i va començar a pensar què faria amb tots aquells diners.

—Seré un home ric i famós; tindrè un gran palau amb molts criats. Ningú no s'atrevirà a molestar-me i molta gent vindrà a

pidolar-me. Ha, ha, ha...

El jove llenyataire havia oblidat totes les promeses que havia fet als seus pares i tots els bons desigs que l'havien dut a la seva aventura. Veure l'or l'havia convertit en un home mesquí i egoista, en un home tan dolent com el follet que vigilava l'olla.

Quan ja havia reposat una estona, es tornà a posar en camí, tot pensant en les coses que podria comprar-se. En això, no es va adonar d'una petita pedra que hi havia al camí, i hi va ensopegar. Sense poder fer res per evitar-ho, l'olla li va relliscar de les mans i totes les monedes van caure pels costats dels raigs de llum, i es van escampar arreu pel món.

Ningú no va saber mai d'on venia aquella pluja d'or, però les monedes van ajudar molta gent, fins els pares del llenyataire i tot, que van acollir el seu fill quan tornà a casa capcot i penedit del seu egoisme.

ANNA

DIUMENGE - 23

- 12.30 Matinal a TV3.
14.00 Matí Esports.
15.00 Telenotícies.
15.25 El temps.
15.35 Història de Catalunya.
16.00 Les aventures de Guillem Tell.
16.20 Batman.
16.45 Tarda de western: "La filla de Belle Star".
18.20 Històries de Hollywood
19.00 Pulaski
19.55 Mediterrània.
20.30 Telenotícies.
20.55 El temps.
21.00 30 minuts.
21.30 Califòrnia
22.40 Cita amb l'esport

DILLUNS - 24

- 13.30 TV3-Segona vegada: "Cita amb l'esport".
14.30 Telenotícies
15.00 El temps
15.10 George i Mildred
15.30 A cor obert.
16.20 Pel·lícula tarda.
18.00 He-man i els senyors de l'univers.
18.45 International Headlines
19.15 L'espanta ocells i la Sra. King
20.00 Ràdio Cincinnati.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Gent del barri.
21.40 Tot un senyor
22.10 Galiza para o mundo

DIMARTS - 25

- 11.15 Basquet Campionat del món Sub 23
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 George i Mildred
15.30 A cor obert.
16.20 Pel·lícula tarda
17.55 Dibuxos animats.
18.20 He-man i els senyors del univers.
18.45 International Headlines
19.15 E'espantaocells i la Sra. King.
20.00 Ràdio Cincinnati
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Gent del barri.
21.40 Dallas (D).
22.40 Informatiu documental.
23.40 Telenotícies.
24.00 L'equalitzador.

DIMECRES - 26

- 13.30 TV3-segona vegada: "Informatiu documental".
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 George i Mildred.
15.30 A cor obert.
16.20 Pel·lícula tarda.
17.55 Dibuxos animats.
18.20 He-man i els senyors de l'univers
18.45 International Headlines.
19.15 L'espantaocells i la Sra. King
20.00 Ràdio cincinnati
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Sorteig Loto 6/49
21.20 Gent del barri
21.50 Informatiu cinema (D).
22.20 Cinema-3: "La Rosa".
00.40 Telenotícies.
01.00 L'equalitzador

DIJOUS - 27

- 13.30 TV3, segona vegada: "Informatiu cinema"
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 George i Mildred
15.30 A cor obert
16.20 Pel·lícula
17.55 Dibuxos animats.
18.20 He-man i els senyors de l'univers.
18.45 International Headlines.
19.15 E'espantaocells i la sra. King.
20.00 Ràdio Cincinnati
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Gent del barri
21.40 La casa dels famosos
22.05 Trenta minuts
22.50 Esports flash.
23.20 Motor a fons.
00.10 Tramuntana
00.30 Telenotícies.
01.20 L'equalitzador

DIVENDRES - 28

- 13.30 TV3, segona vegada: "Esports flash".
21.4.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 George i Mildred
15.30 A cor obert
16.20 Pel·lícula tarda.
17.55 Dibuxos animats
18.45 Heman i els srs. de l'univers.

- 18.40 International Headlines
19.15 L'espantaocells i la sra. King
20.00 Ràdio Cincinnati
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Gent del barri
21.40 Històries de Ray Bradbury.
22.10 La nit bruixa
23.10 Cagney i Lacey (D).
00.00 Telenotícies.
00.20 L'equalitzador

DISSABTE - 29

- 13.00 Sardanes.
13.30 Kidd Video -7-.
14.00 Jazz
15.00 Telenotícies.
15.25 El temps.
15.35 Els picapedra (D).
16.00 Les aventures de Sherlock Holmes
17.00 La ciutat dels Àngels
18.00 Esports en acció
20.00 Vida salvatge (D).
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Sorteig Lotto 6/49.
21.20 L'hora d'Alfred Hitchcock (D).
22.20 Pel·lícula: "Un home sense estrella".
23.50 Cinema de mitjanit:

CANAL - 33

DIUMENGE - 23

- 20.40 Curar-se amb salut: Campaments de nens diabètics.
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula: "Compte enrera".

DILLUNS - 24

- 20.40 Joc de ciència.
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula: Hercules a la conquesta de l'Atlàntida.

DIMARTS - 25

- 20.40 Pobles de Catalunya: Sant Celoni/Torredembarra
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula: Vers el desconegut.

DIMECRES - 26

- 20.40 Curar-se en salut.
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula: Els pirates de Malaisia

DIJOUS - 27

- 20.40 Carme i David: Una doneta i un homenàs
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula: "La dona del riu".

DIVENDRES - 28

- 20.40 Botó fluix.
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula: Els genis les prefereixen rosses

DISSABTE - 29

- 20.40 Pobles de Catalunya.
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula: Amb les hores comptades

DIUMENGE - 23

- 01.15 Filmoteca TV: "En la ciudad blanca".
02.55 Però això que és?.
04.15 El fugitiu.
05.05 El temps que vivim
06.00 Alquibla
06.25 Jazz entre amics.
07.20 Llarg-metratge: "La caza del zorro".
09.00 Sopa de gansos.
09.30 Camp i mar
10.00 El dia del Senyor-Santa Missa.
11.00 Avanç Informatiu.
11.05 Concert.
12.05 Poble de Déu.
12.35 Nova gent.
13.35 Autopista vers el cel.
14.30 Diumenge revista.
15.00 Telediari cap de setmana.
15.30 El temps.
15.40 Seabert.
16.05 La Comèdia: "Iceberg al fremit".
17.50 Dibuxos animats. Superman
18.10 Time Lime.
18.35 Alf.
19.00 Turn d'ofici.
20.00 Waku-Waku.
20.30 Telediari cap de setmana.
21.05 A portada.
21.35 El temps és or.
22.45 Diumenge cinema: "Furtivos".
00.05 Avanç informatiu.
00.10 Llargmetratge: "Hedda".

DILLUNS - 24

- 08.00 Bon Dia.
08.30 Telediari Matinal.
09.00 Enntre línies.
10.00 Dret a estimar - Cap 37.
11.10 Santa Barbara - Ep 58.
13.00 El meu petit ponny.
13.30 3 x 4.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Spenser, detectiu privat.
16.30 La tarda.
17.55 Avanç Telediari.
18.00 Els móns de Yupi.
18.30 El nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 El preu just.
23.00 El local de Frank.
23.30 Documents TV.
00.30 Telediari-3.
00.50 Telesport.
01.05 La Nit.
02.00 Estrenes TV: "Violació".

DIMARTS - 25

- 03.40 Telefilm: "Génesis II"
05.10 Concert.
06.10 Llarg-metratge: "Larga es la noche"
08.00 Bon dia.
08.30 Telediari matinal.
09.00 Al mati.
13.30 3 x 4.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Spenser, detectiu privat.
16.30 La tarda.
17.55 Avanç telediari.
18.00 Els móns de Yupi.
18.30 Contes del Buey.
19.00 Passos.
19.30 Entre línies.
20.00 Casa de bojos.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 La lluna.
22.25 Sessió de nit: "Madame Curie".
00.30 Telediari - 3.
00.50 Telesport.
01.05 Testimoni.
01.10 La Nit.
02.00 Filmoteca del dimarts:

DIMECRES - 26

- 08.00 Bon dia.
08.30 Telediari matinal.
09.00 Al mati.
10.00 Dret a estimar. Cap 39.
11.10 Santa Barbara Ep. 59.
13.00 El meu petit ponny.
13.30 3 x 4.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Spenser detectiu privat.
16.30 La tarda.
17.55 Avanç Telediari.
18.00 Els móns de Yupi.
18.30 El noi i l'elefant
19.00 Un cistell ple de llibres.
19.30 Parlant clar.
20.00 Throb.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 La revolució francesa.
22.25 Cançó trista de Hill Street.
23.20 Fora de sèrie.
00.40 Telediari - 3.
01.00 Telesport.
01.15 La Nit.
02.00 Ultima sessió:

DIJOUS - 27

- 08.00 Bon dia.
08.30 Telediari matinal.
09.00 Al mati.
10.00 Dret a estimar. Cap 40.
13.30 3 x 4.
14.30 L'Informatiu migdia.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Spenser detectiu privat.
16.30 La tarda.
17.55 Avanç Telediari.
18.00 Els móns de Yupi.
18.30 Popp Les.
19.00 Sopa de gansos.
19.30 Amb les mans a la massa.

- 20.00 Solters.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 La ley de los Angeles.
22.15 Punt i apart.
23.45 Deliris d'amor
00.15 Telediari - 3.
00.35 Telesport.
00.50 La Nit.
02.00 Producció espanyola:

DIVENDRES - 28

- 08.00 Bon dia.
08.30 Telediari matinal.
09.00 Al mati.
13.30 3 x 4.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Spenser detectiu privat.
16.30 La tarda.
17.55 Avanç Telediari.
18.00 Fraguell Rock.
18.30 La llanterna màgica.
19.30 D'any en any.
20.00 Viu com vulguis.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 El Lute-3.
22.20 Però... això què és?
23.50 Partir de zero.
00.15 Telediari - 3.
00.35 Telesport.
00.50 Clàssics en B/N.

DISSABTE - 29

- 03.35 Documents TV.
04.35 Corrupció a Miami.
05.25 Ni a tontas ni a locas
06.35 De pel·lícula.
07.40 Llarg-metratge.
09.10 La rosa groga.
10.00 Calaix de sastre.
13.15 Loteria.
13.30 Parlament.
14.30 Dissabte revista.
15.00 Telediari cap de setmana.
15.30 El temps.
15.35 Ferdy.
16.05 Primera Sessió: "Los Robinsones de los Mares del Sur".
18.05 Rockpop.
19.35 Mc Gyver.
20.30 Telediari cap de setmana.
21.05 Informe setmanal.
22.25 Dissabte cinema: "Picnic".
00.25 Rokambole

DIUMENGE - 23

- 9.30 Santa Missa.
10.20 Sense cap ni peus.
11.00 Llarg-metratge dibuixos anim.
12.00 Estudi Estadi
13.50 L'Informatiu Cap de Setmana.
14.00 Estudi estadi
18.30 Sessió de tarde.
"El valle del arco iris"
21.00 Estudio Estadio
00.00 Objetivo - 92

DILLUNS - 24

- 12.00 Tria el dos.
21.15 Clínica de la selva negra
13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Catalunya misteriosa
13.30 Programa a determinar
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Tele-Europa
15.30 Documental
16.30 Doña Beija
17.30 Yula.
18.10 Los hijos de la pantera rosa.
18.40 La petita Polon
19.00 Avanç de l'Informatiu Vespre.
19.05 Falcon Crest
20.00 L'Informatiu Vespre.
20.30 On li fa mal?
21.00 Món esport.
21.30 Panorama
22.00 Notícies-2.
22.30 Cine Club.
00.30 Jazz entre amigos.
01.30 Últimas preguntas.

DIMARTS - 25

- 12.00 Ni a tontas ni a locas
13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Va de cine.
13.30 Program. a determinar
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Tele-Europa.
15.30 Documental
16.30 Doña Beija
17.30 Plàstic.
18.30 Biniki.
19.00 Avanç de l'Informatiu Vespre.
19.05 Falcon Crest
20.00 L'Informatiu vespre.
20.30 On li fa mal?
21.30 El show de Robert Gillaume
22.00 Notícies-2.
22.30 Atletisme.
00.00 Alicia
01.00 La bona música
02.00 Tendido cero

DIMECRES - 26

- 12.00 Relats arqueològics.
13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Panorama.
13.35 Program. a determinar
14.00 Teledues.
14.30 L'informatiu migdia.
15.00 Tele-Europa.
15.30 Documental
16.30 Doña Beija
17.30 Homes de llei
18.30 Archie i Sabrina.
19.00 Avanç de l'Informatiu Vespre.
19.05 Falcon Crest
19.30 L'Informatiu Vespre.
20.30 On li fa mal?
21.00 Món esport.
21.30 Catalunya misteriosa.
22.00 Notícies-2.
22.30 Debat-2.
23.30 Loco de remate
00.30 El poeta en su voz
00.45 Tiempo de creer.
01.00 El nuevo espectador

DIJOUS - 27

- 12.00 Alicia
13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Pyrénées-Pirineus.
13.35 Program. a determinar
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu migdia.
15.00 Tele-Europa.
15.30 Documental
16.30 Doña Beija
17.15 Primera funció.
18.45 Avanç de l'Informatiu Vespre.
19.05 Falcon Crest
20.00 L'Informatiu vespre
20.30 On li fa mal?
21.00 Món esport.
21.30 Barres i estrelles
22.00 Notícies-2.
23.30 Jueves cine.
00.30 Metropolis
01.00 La nostra Europa

DIVENDRES - 28

- 12.00 Especial
13.00 Avanç de l'Informatiu Migdia.
13.05 Temes de Catalunya
13.35 Program. a determinar
14.00 Teledues.
14.30 L'Informatiu Migdia.
15.00 Tele-Europa.
15.30 Documental
16.30 Doña Beija
17.15 Cine español.
19.00 Avanç l'informatiu vespre
19.30 Falcon Crest
20.00 L'informatiu vespre
20.30 On li fa mal?
21.00 Plàstic
22.00 Notícies-2
22.30 A traves del espejo.
00.00 Cerca de las estrellas.

DISSABTE - 29

- 9.30 Domingueros
10.30 Melomanos.
11.30 Concert.
13.00 Plàstic.
14.00 Barres i estrelles
14.30 L'Informatiu cap de setmana.
15.00 Estadio 2.
22.00 Opera
00.30 Estadio 2.

COMENTARIS TV CINEMA AL CANAL 33

Cada dia el canal 33 ens ofereix una pel·lícula. El denominador comú és, doncs, només, que sigui un film cada dia. No hi ha cap pressupòsit: es tracta de veure, dit clar, qualsevol pel·lícula. Aquesta és doncs la meua queixa: no hi ha cap criteri de selecció, ni per qualitat, ni per durada, ni per ser una bona peça antiga, ni per ser una obra ben recent i, a l'hora, valuosa. Res, no hi ha res. Dit d'una altra forma: al canal 33 ens poden posar des d'una bona pel·lícula dels anys quaranta, fins al film més groller dels anys setanta. Podem continuar amb els adjectius: el canal 33 és absolutament imprevisible: des de trobar-se amb un molt bon director com Vittorio de Sica, fins a ensopegar amb el director i el film, repeti-xo, més desconeguts que imaginar es pugui. Val la pena posar un exemple: fa tres setmanes es va emetre El cura casat. No tenia previst veure-la, però, per curiositat vaig posar aquest canal: el resultat va ser desastrós. En no més de quatre minuts en vaig tenir prou. El tema era el d'un capellà empaitat per tot tipus de dones amb un to clarament eròtic. Si el més greu és que l'eroticisme tenia com a centre un sacerdot, s'ha de dir que la qualitat, independentment dels inconvenients esmentats, era baixíssima des del punt de vista filmic. La conclusió és que davant d'aquest torrent de films s'ha de fer una bona selecció. En qualsevol cas aquest estiu, amb la quantitat de temps que tenim, val la pena triar un bon vídeo conegut que no acabar davant de la "tele" amb grolleries com aquesta que acabo d'exposar. T.A.C. (Telespectadors Associats de Catalunya) tel. 200 13 39 IGNASI BOFARULL

Important programa de millora dels paviments i de la seva seguretat.

El pla de desenvolupament i millora de carreteres que ha realitzat la Generalitat de Catalunya, i que ha significat la construcció i ampliació de nous trams, contempla també ara un important programa de millora de paviment a les carreteres existents.

Programa a 2 anys

Dedicat exclusivament a millora de paviments amb actuacions a tota Catalunya abar-

cant un total de 20 comarques diferents a les zones de major intensitat de tràfic.

Per l'any 89 està prevista la immediata licitació amb un total de 138,9 km. de carretera i a finals del 90 s'haurà completat el programa amb una longitud total de 333,6 km. de carretera amb nous paviments i una inversió total de 3.000 milions de pessetes.

Aquest programa no només comprèn la millora del paviment sino que comporta

també millores complementàries importants com poden ser: nova senyalització, nova instal·lació i reparació de valles protectores, neteja, urbanització i acondicionament de l'entorn en general.

Les obres escollides han estat fetes mitjançant un estudi previ de necessitats prioritàries i afecten tan a vies de gran importància de connexió o circulació com les autopistes, o a itineraris d'interès comarcal.

Autopistes A-18 i A-19.
Autovia de Castelldefels.
Eix del Llobregat.

Trams de carreteres corresponents a grans itineraris de la xarxa bàsica de Catalunya com la carretera de Manresa a Vic per Moià, la de Vic a Olot pel Coll de Condreu, la de Camprodon a Molló amb l'accès a la frontera francesa, la C-1313 entre Oliana i la Seu d'Urgell, la carretera d'accès a la Garrotxa en el tram entre la carretera N-II i Santa Coloma de Farners, el tram Reus-La Selva de l'itinerari Tarragonès-Pallars, els trams entre Santa Margarida de Montbuí i La Llacuna de la carretera d'Igualada a Valls, el tram Biscarri-Tremp de l'accès al Pallars Jussà o altres.

Itineraris d'interès comarcal incloent trams de notable importància com els de Terrassa a Olesa, de Riudarenes a Maçanés, de Vic a Arbúcies per Taradell, de Sant Feliu Sasserra a Casa Miquela per Oristà, de Polinyà a Sentmenat, d'Arenys de Mar a Arenys de Munt, de Vilassar de Mar a Argentona, de Valls a Pla de Santa Maria, de Dosrius a Llinars o altres.

Ordenació de travesseres de poblacions com Sant Joan de les Abadesses, Tàrraga, Gironella o Oliana.

